

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Військо

Яворівський полігон: ставка на бойовий досвід

▶ СТОР. 6

Енергозбереження

Електрику взяв у вітру, а паливо виготовив із цурок

▶ СТОР. 10

Спільний проект «Голосу України» і Луганської обласної військово-цивільної адміністрації

Відбійний молоток як аргумент «проти»

Аліна ЛАЗАРЕНКО, слюсар з ремонту шахтного устаткування.

▶ СТОР. 13

№ 50 (6555) СУБОТА, 18 БЕРЕЗНЯ 2017 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

До 100-річчя Української революції

Виступ Голови Верховної Ради України Андрія Парубія під час Урочистого засідання парламенту з нагоди 100-річчя Української революції 1917—1921 років

«...Народе Український! Перед тобою шлях до нового життя. Сміливо ж, одностайно йди на той великий шлях і в ім'я щастя свого і щастя будучих поколінь Матери України могутньою рукою твори своє нове вільне життя», — такими словами Українська Центральна Рада звернулася у своїй першій публічній відозві під назвою «До Українського народу».

17 березня 1917 року в Києві з ініціативи Товариства українських поступовців за участю українських політичних партій, українських військовиків, духовенства, громадських і культурних організацій було проголошено утворення Української Центральної Ради.

Сьогодні виповнюється 100 років від початку Української революції. 100 років неймовірної енергії. Енергії, що не лише штовхала нас до боротьби, а й до розбудови.

Коротка історична доба 1917—1921 років винагородила нашу батьківщину суверенітетом, військом, власним парламентом, державними символами, академією наук, національним банком та іншими здобутками, якими послуговуємось дотепер.

▶ СТОР. 2

Подія, над якою час не має влади

УРОЧИСТЕ ЗАСІДАННЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Урочисте засідання, присвячене 100-річчю Української революції 1917—1921 років, відкрили виконанням духовного гімну «Боже великий, єдиний». У залі — Прем'єр-міністр, народні депутати, урядовці, представники судової гілки влади, громадських організацій, історики та активісти, духовенство. Серед присутніх — багато молодих облич. Почали засідання переглядом документальної нарізки з кадрів тих років, у які розгорталися пам'ятні історичні події. Потім до присутніх у залі звернувся Голова Верховної Ради Андрій Парубій (виступ друкується).

▶ СТОР. 2

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

ПОДІЇ

Санкції діятимуть до припинення окупації Криму

Запроваджені Сполученими Штатами санкції проти РФ за анексію Криму діятимуть, доки півострів не повернеться під контроль України. Про це йдеться у заяві виконуючого обов'язки речника Держдепу США Марка Тонера (опублікований на сайті установи) з нагоди третьої річниці незаконного референдуму в Криму. Він наголосив, що Вашингтон не визнає ані російський «референдум», який відбувся 16 березня 2014 року, ані анексію півострова, ані тривале порушення міжнародного права.

Прокуратура знизила тарифи на тепло

Прокуратура Сумщини оскаржила тарифи на тепло та гарячу воду, погоджені Шосткинською райрадою. Відповідне провадження розглядає Сумський окружний адміністративний суд, **довідався наш власкор Володимир ЧЕРНОВ.**

У прокуратурі стверджують, що ТОВ «Сантехсервіс ЛТД», котре продукує теплову енергію для споживачів району, порушило вимоги нормативних документів та регіональних методик, які регламентують складові тарифів. У результаті, вони виявились економічно необґрунтованими та завищеними.

Випускникам вишів сприятимуть у пошуку роботи

Хмельницький обласний центр зайнятості презентував молодіжну студію кар'єрного розвитку «ВЕКТОР. ocz». Хмельницький кооперативний інститут став першим навчальним закладом, в якому студія розпочала роботу. Молодих людей навчатимуть складати резюме, проходити співбесіди з роботодавцем, шукати вакансії. Для них проводитимуть семінари, тренінги з питань підприємництва, розвитку комунікативних навиків, вмінь роботи в команді та вирішення конфліктних ситуацій. Фахівці допоможуть визначити особистісні професійно важливі якості та наявність підприємницького потенціалу, **повідомляє наш власкор Ірина КОЗАК.**

Кабмін встановив на 2017 рік квоту імміграції іноземців та осіб без громадянства в майже 4 тисячі осіб *(Урядовий портал)*

КОРОТКО

■ У Тернополі на засіданні міськвиконкому затвердили положення про призначення стипендій кращим спортсменам за високі досягнення. 1500 гривень щомісяця до кінця року отримуватимуть талановиті спортсмени, які є чемпіонами та призерами чемпіонатів, першостей світу, Європи, України та інших змагань, **інформує наш власкор Михайло ЛИСЕВИЧ.**

■ У Кременчуцькому батальйоні Національної гвардії України влаштували день відкритих дверей. Усі охочі оглянули приміщення військової частини, її тренувальну базу, бойове спорядження бійців, а також поспілкувалися з ними, **повідомляє наш полтавський власкор Василь НЕЇЖМАК.**

До 100-річчя Української революції

Подія, над якою час не має влади

УРОЧИСТЕ ЗАСІДАННЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Завідувач відділу історії Української революції 1917—1921 років Інституту історії України Владислав Верстюк зауважив: століття досить великий строк, щоб відокремити з історії другорядні події й залишити в пам'яті тільки ті, над якими час не має влади. Саме таке місце посідає революція, яка почалася на наших теренах на початку минулого століття.

У подіях, які розгорталися сто років тому, було багато світлих моментів, але більше все-таки сталося трагічного. На цьому наголосив Верховний Архієпископ Української Греко-католицької церкви Любомир Гузар. «Наша велика справа мусила перейти через горнило двох світових воєн, різного роду окупацій та переслідувань», — сказав він. Історія наша не така радісна, як хотілося б, але ми залишилися собою і набрали цінного, хоч іноді й дуже гіркого досвіду. Політична діяльність — це одне із високих жертвенних служінь, наголосив Блаженніший, зауваживши: «Людей необхідно бачити як божі створіння — особистості, яким надано гідність і свободу». Кожен громадянин має почуватися захищеним і бажаним — саме такий стан називають суспільним благом.

Голова Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович акцентував увагу на тому, що законом про правовий статус учасників боротьби за Незалежність нинішня держава віддала належну шану всім, хто зі зброєю в руках чи ненасильницькими методами наближав цю незалежність. Україна повертає собі державотворчу спадщину, сказав він. Один із основних уроків, які сучасні політики мають винести з історії столітньої давності, полягає в тому, що основні вороги нашої країни — не всередині, а ззовні. Нині ми ще маємо можливість зробити так, щоб наші нащадки змогли читати без брому про нашу епоху, переконаний В. В'ятрович.

Директор Інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович, Перший віце-прем'єр-міністр — міністр економічного розвитку і торгівлі України Степан Кубів і Голова Верховної Ради Андрій Парубій оглядають виставку «100 років першого українського парламенту».

Святіший патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет наголосив на тому, що для існування держави необхідні церква та армія. Але головна причина втрати державності криється у відсутності єдності українців, застеріг він. Нині ми в становищі, в якому були наші діди й батьки, тому варто робити висновки з уроків, які нам дає історія.

Закриваючи урочисте засідання, Голова Верховної Ради Андрій Парубій звернув увагу на те, що в приміщенні українського законодавчого органу діє виставка, присвячена століттю українського парламенту, на якій представлено експонати з колекції відомого краєзнавця Віктора Киркевича.

На завершення урочистого засідання у сесійній залі прозвучав Гімн.

Надія СМІЯН.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Виступ Голови Верховної Ради України Андрія Парубія під час Урочистого засідання парламенту з нагоди 100-річчя Української революції 1917—1921 років

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Однак найбільшою нагородою стала ідея власної національної держави — самостійної і соборної України. У березні 1917 року поряд з українським парламентаризмом відроджувалось українське військо. Військо, що завжди було і є фундаментом української держави. Військо, без якого найуспішніші універсали залишилися б деклараціями на папері. Саме вояки-добровольці — тоді у 1917 році стали тією силою, що перша заявила про державницький характер українського руху.

Український вояк був тим єдиним союзником, який ніколи не зраджував свого народу, ніколи не зраджував України.

Далекі від партійних чвар та кабінетних колотнеч, українські козаки і старшини знали, що держава — це дар, за який платять кров'ю.

Цю високу ціну однаково платили хлопці з Харківщини та Кубані, з Криму і Галичини. Доба Української революції подарувала нам яскраві орієнтири — людей, які мріяли і діяли. Таким був свідок та учасник Української революції, звичайний українець, уродженець села Малий Янісоль на Донеччині Микола Гайдак, який мріяв бути корисним Україні.

Коли того вимагав час — він воював за свою Україну зі зброєю у руках, як хорунжий Другої Волинської дивізії Армії Української Народної Республіки. Разом з українським військом він пройшов запеклі бої проти ворога, який і через сто років несе смерть і розруху на нашу землю.

У 22 роки Микола востаннє бачив свою Україну, під градом більшовицьких куль його підрозділ відійшов на захід.

Про тих, хто до останнього боровся за Україну і з тугою залишав Батьківщину, писав Юрій Липа:

«— І от відступають у розривах,
Усе рідших розривах гранат,
І от відступають, упадають,
покидають свій рідний край;
— Державо, ти була, як огненна злива!
Державо, прощай!»

Після тієї війни десятки тисяч найкращих представників України змушені були покинути рідну землю і розсіялись по світу, залишаючи собі лише тугу і спогад про Україну.

Однак і там, на вигнанні, тисячі учасників Української революції мріяли бути корисними для України. Для них Україна — не вмерла. Вона жила у їхніх душах, вона нуртувала кров'ю у їхніх жилах.

Микола Гайдак одержує вищу освіту і стає визнаним вченим у царині сільськогосподарських наук.

Хорунжий з Донбасу здобуває ступінь доктора біології, стає академіком і університетським викладачем у провідних навчальних закладах США, професором університету Міннесоти. Микола Гайдак мріяв, аби його наукові винаходи стали в нагоді Україні. Він мріяв жити для України.

І так само напевно мріяли жити для України провідники Української революції:

Михайло Грушевський — голова Української Центральної Ради, видатний історик;

Володимир Винниченко — голова Генерального Секретаріату, публіцист та письменник;

Павло Скоропадський — Гетьман України, військово-політичний діяч;

Симон Петлюра — Головний отаман Армії УНР;

Євген Коновалець — командир Корпусу Січових Стрільців, в подальшому голова Організації Українських Націоналістів.

Кожен з них був непересічною особистістю, але через те, що вони не змогли досягти згоди в час російської агресії — держава була втрачена, а вони змушені були покинути свою рідну землю.

І у вигнанні продовжували боротьбу за Українську державу, але теж поодинці. І раніше чи пізніше кожного з них знищила московська рука.

До кінця життя вони йшли з тугою за втраченою державою:

«Державо, ти була, як огненна злива!
Державо, прощай!»

Історія Української революції. Сьогодні немає більш важливого історичного уроку для нас усіх. Для кожного — як у цій залі, так і у всій Українській державі.

І цей урок має вивчити сьогодні кожен українець. Ціна цього уроку — існування країни й життя мільйонів.

Бо поразка Української революції 1917—1921 років призвела до утворення найстрашнішої і найкривавішої імперії в історії людства. «Імперії зла», яка знищила десятки мільйонів людей. Яка поневолила десятки вільних країн, перетворивши їх на рабські колонії.

Ідеї більшовизму були популярними в масах і тим користався противник, розагітовуючи українські підрозділи і закликаючи їх не вести бойові дії, а розвертати свої війська і повертатися додому, щоб там обробляти землю. Багато хто піддався на популістські ідеї — і вчинив. Це стало причиною того, що ми не мали достатньо армії, щоб боронити свою державу. В результаті цього ми втратили державність і вже через п'ятнадцять років — ті, хто склав зброю і пішов додому обробляти землю, хоронили своїх убитих Голодомором дітей.

Бо власна держава — це не формальні ознаки. Саме в результаті втрати державності українці пережили організований чужинцями геноцид — знищення української інтелігенції, мільйони вбитих беззахисних людей.

І сьогодні, як ніколи, ми маємо засвоїти уроки столітньої давнини й зробити висновки.

А вони такі:

Україні потрібна єдність і Україні потрібна боєздатна армія. І це наше з вами завдання. Це — наша пряма відповідальність.

Бо як і протягом усього існування України-Руси — ворог у нас той самий: московська орда. Підступна і смертоносна.

І методи ті самі, що завжди: розсварити, розділити, спалити й знищити. І на цьому попелищі намагатися оживити кривавого монстра — путінську імперію — понурий простір страху і зла.

З моменту відновлення у 1991 році Незалежності України — не було жодної хвилини, жодної секунди, щоб в Росії не страждали манією відновлення Імперії — тюрми народів.

Економічна й політична експансія, створення проросійських п'ятих колон, знищення армії, витіснення нашої мови і культури — усі ці процеси продовжувалися і після 1991 року.

Помаранчева Революція 2004 року стала першою відповіддю українців на ці загрози.

Українська Революція Гідності 2014-го — це відповідь українців на спробу продажної проросійської верхівки на чолі з Януковичем демонтувати нашу незалежність.

Далі — пряме вторгнення російських військ, анексія Криму й початок Української війни за незалежність.

На Майдані ми були разом і тому перемогли.

Аналогій до подій 1917 року — дуже багато. Але принципових відмінностей — більше.

Бо, попри ворожу пропаганду, попри практичне знищення станом на 2014 рік української армії, ми боремося і стаємо щораз сильнішими. І ми — переможемо!

Ворог не врахував одного — виросло нове незламне покоління українців-патріотів, які в перші найкритичніші дні — прямо із барикад Майдану вирушили на схід і зі зброєю в руках зупинили наступ орди, як і добровольці 1917 року.

Це стало можливим завдяки героїчним українським воїнам. Це стало можливим завдяки єдності української нації.

Авдіївка, Мар'їнка, Зайцеве, Донецький аеропорт, Світлодарська дуга стали крижаним душем для кремлівських окупантів. У цих боях народилась, зміцніла і загартувалась українська армія, яка стає однією із найгрізніших і найбільш боєздатних армій не тільки у Європі, а і у світі.

Як і сто років тому, ми стоїмо перед тими самими викликами — обламавши зуби об українських воїнів, ворог усі сили сконцентрував на розколі країни зсередини. А українське суспільство затоплюють пропагандою зневіри.

«Провести роботу в українських масах населення, розколюючи їх по лінії класової боротьби і одриваючи революційні елементи...» — це цитата не з сучасної кремлівської методички, а з резолюції більшовицької конференції «Юго-Западного края» — тодішнього маріонеткового проросійського утворення на українських землях.

Сьогодні, у 2017-му, на сході України незламною стіною стоять тисячі наших солдатів. І ворог їх панічно боїться. Бо знає, що рано чи пізно будуть повернуті окуповані український Крим і український Донбас.

Пам'ятаймо, що 99 років тому, у квітні 1918 року, українське військо під орудою полковника Петра Болбочана вже відвойовувало Крим і Донбас у російських окупантів.

Кремль знає, що за всі свої звірства він відповість. Бо пам'ять нашого народу — незнищенна.

Не боротьба за булави й посади сьогодні потрібна державі. Бо Україна сьогодні знову веде війну за життя і майбутнє. За свободу і гідність.

Так, ми можемо говорити про тогочасні помилки і прорахунки. Ми можемо критикувати. Лишень не можемо час відмотати назад. Проте у силах кожного з нас жити так, аби не було соромно перед такими, як хорунжий Гайдак, перед Героями Небесної Сотні й загиблими воїнами сучасної російсько-української війни. Перед тими, хто віддав своє життя за нашу мрію — Україну.

Але для цього ми маємо бути разом. Бо ворог, як і сто років тому, — у нас один.

Завершуючи, я хочу ще раз звернутися до дуже важливих слів з першої відозви Української Центральної Ради, які актуальні й сьогодні:

«Народе Український!... Додержуйте спокою! Не дозволяйте собі ніяких вчинків, які руйнують лад у житті, але разом, щиро і уперто беріться до роботи... Тільки згуртувавшись, можна добре пізнати всі свої потреби, рішуче за них заявити і створити кращу долю на своїй землі».

Слава Україні!

Ми боремося і стаємо щораз сильнішими. І ми — переможемо!

Блокада призведе до серйозних економічних та екологічних проблем

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 17 березня

Година запитань до уряду розпочалась із виступу віце-прем'єр-міністра—міністра регіонального розвитку, будівництва та ЖКГ Геннадія Зубка. Він подякував парламентаріям за те, що дали зелене світло законопроекту, який стосується добровільного приєднання громад. «Це перший крок для створення фундаменту нашої держави, в якій кожен громадянин отримав змогу долучитися до керівництва нею», — сказав урядовець. Він звернувся до народних обранців із проханням не зупинятися і продовжувати робити все для того, щоб українці відчули можливість приймати рішення.

Однак основну увагу Г. Зубко зосередив на питанні енергоефективності. У фокусі реформи, яка триває в цій галузі, вперше за 25 років став споживач, наголосив він. Результатом намічених змін є максимально якісна та дешева послуга для населення. Є два напрями для зменшення вартості газу, сказав віце-прем'єр. Можна зосередитися на тому, щоб створити ринок газу, адже нині блакитне паливо у 15 мільйонів осель постачає лише одна компанія. Відтак ціну вдасться зменшити за рахунок конкуренції, якої нині фактично не існує. Інший шлях — проведення реформи енергоефективності, яка дасть змогу зменшити реальне споживання палива. Закони, що їх ухвалюватимуть для реалізації такого підходу, мають три напрями — формування відповідального власника, створення інструментів, які дадуть можливість оцінити, в якому стані житло, і запровадити систему, яка зобов'яже надавача послуг контролювати їх якість, третій напрям полягає в підтримці тих теплокомуненерго, які опинилися в скрутних обставинах.

Зупинився Г. Зубко на такому додатковому інструменті, як створення фонду енергоефективності. У вівторок в Україні побувала делегація на чолі з Катериною Матерновою, щоб укотре наголосити: Європейський Союз стоїть поруч із нами і готовий допомагати фінансово та технічно для того, щоб створити цей фонд. У найбільших містах нашої країни вже є домовласники, які скористалися державною підтримкою через теплокредити і можливостями муніципальних програм. За допомогою такої фінансової підтримки вони вже зменшили споживання палива. Для того, щоб така схема скорочення витрат вийшла на загальнодержавний рівень, необхідно об'єднати зусилля уряду, парламенту та влади на місцях, акцентував Г. Зубко.

Наступною з трибуни Верховної Ради виступила міністр освіти і науки Лілія Гриневич. Вона поінформувала про те, як фінансувалася галузь протягом минулого року. Загальні видатки з бюджетів становили майже 50 мільярдів гривень, окрім того, розподілили резервні кошти в розмірі понад півтора мільярда гривень. Отже, витрати на загальну середню освіту торік становили 42,5 мільярда, а місцеві бюджети мали додати 7,3 мільярда. Залишок освітньої субвенції з 2016 року становив 1,25 мільярда гривень. Його перерозподілили між місцевими бюджетами для цільового призначення. Кошти мають намір спрямувати на розвиток матеріально-технічної бази та капітальні ремонти.

У 2017 році фінансування зросло. Зокрема, обсяг освітньої субвенції становить понад 52,5 мільярда гривень. Урядом також передбачена додаткова дотація у розмірі майже 15 мільярдів гривень на освіту, медицину та культуру. Очікується, що вісім мільярдів із цих грошей дістанеться освітянам. Вони підуть на допомогу місцевим бюджетам, щоб упоратися з навантаженням, пов'язаним із фінансуванням галузі.

Розповіла Лілія Гриневич і про те, як зросла середня зарплата вчителів. Молодий спеціаліст без стажу та високої кваліфікації, за її словами, торік отримував майже 3600 гривень. Цьогоріч ця сума зросла до 4800 гривень. Вчитель вищої кваліфікаційної категорії з усіма надбавками в середньому отримував трохи менш як п'ять тисяч гривень, тепер — понад 6800 гривень. Водночас урядовці незадоволені таким рівнем оплати праці освітян і вважають, що вони й надалі мають зростати.

Цього року в Кабміні виправили помилки, допущені минулого року в сфері профтехосвіти. Так, виділено понад два мільярди гривень, значна частина яких пішла на додаткове фінансування 19 рідкісних професій. Видатки на вищу освіту порівняно з минулим роком зросли на 27,7 відсотка. Збільшено також обсяг стипендійного забезпечення. У 2016-му вдалося відкрити понад 26,5 додаткових місць у дошкільних навчальних закладах. Якщо так піде й далі, протягом двох років дефіцит місць у садочках вдасться закрити, наголосила урядовець.

Упродовж цього року в Кабінеті Міністрів посилено готуватимуться до запуску нової української школи, який призначено на 2018 рік. Тож нині займаються напрацюванням нового державного стандарту початкової освіти, який мають намір затвердити у травні. Оновлюються також навчальні програми базової школи 5—9-х класів, готують нові програми для 10—11-х класів.

Відповідаючи на запитання народних депутатів, Прем'єр-міністр Володимир Гройсман зауважив: нічого таємного у меморандумі із МВФ немає. Усі його положення потрібні передусім нашій країні, а не міжнародному фонду, сказав він. Як, наприклад, системна і серйозна реформа пенсійної системи. Мовляв, Пенсійний фонд нині має 140 мільярдів дефіциту, а 80 відсотків літніх людей отримують мінімальні виплати, і з цим потрібно щось робити. Коментуючи події, пов'язані із блокадою на сході, головний урядовець наголосив: «Усе це призвело до серйозних енергетичних та економічних проблем». «Я завжди казав, що нам перекриють постачання наших енергоресурсів з наших копалень, але ніколи не думав, що це відбудеться українськими руками», — зауважив В. Гройсман.

Ірина Геращенко поцікавилася в очільника Кабміну, що робиться для унеможливлення продажу продукції, яку виробляють вкрадені незаконними бандфомуваннями українські підприємства на сході країни. Проти Російської Федерації вже введено санкції, в тому числі й торговельні, повідомив В. Гройсман. У жодній цивілізованій країні не можуть купити в Росії те, що було вкрадено на нашій території і видобуто з українських надр. Нічого додаткового для цього запроваджувати не треба.

Парламентарії скоротили час, виділений для оголошення депутатських запитів та оголошення виступів для того, щоб вчасно відкрити урочисте засідання Верховної Ради, присвячене 100-річчя Української революції 1917—1921 років та заснуванню першого українського парламенту.

Учора вітали з днем народження народного депутата Олену Масоріну.

Надія СМІЯН.

Олександр Дроздик, Андрій Река.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Коли призначать аудитора НАБУ?

Вечірнє засідання 16 березня

Народні депутати продовжили розгляд питань житлово-комунального господарства та будівництва. У цілому прийнято Закон «Про внесення змін до статті 4 Закону України «Про запобігання впливу світової фінансової кризи на розвиток будівельної галузі та житлового будівництва» щодо реалізації державних житлових програм» (№ 4550). Законопроект передбачає надання державної підтримки в розмірі 50 відсотків вартості будівництва на придбання доступного житла або надання пільгового іпотечного житлового кредиту учасникам АТО і вимушеним переселенцям, на яких поширюється дія законів «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» та «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб». Законом також збільшено з 3 до 7 відсотків річних процентну ставку в разі надання кредитів за рахунок бюджетних коштів фінансовою установою — виконавцем державної цільової програми будівництва (придбання) доступного житла.

У першому читанні прийнято проект закону "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо поліпшення умов ведення будівельної діяльності" (№ 5587), яким передбачається внести зміни до переліку об'єктів будівництва, проекти яких підлягають обов'язковій експертизі, порядок прийняття об'єкту в експлуатацію тощо.

Потім у парламенті вирували пристрасті довкола обрання кандидатів на посаду члена комісії зовнішнього контролю з проведення незалежної оцінки (аудиту) ефективності діяльності Національного антикорупційного бюро України (НАБУ). Народний депутат Іван Мельничук повідомив, що антикорупційний комітет Верховної Ради провів екстрене засідання в режимі «ad hoc» і рекомендував розглянути дві кандидатури на посаду аудитора НАБУ — Роберта Сторча та Найджела Брауна. І. Мельничук звинуватив голову антикорупційного комітету Єгора Соболєва у зриві розгляду питання про обрання аудитора НАБУ від Верховної Ради і маніпуляціях роботою комітету. Однак група народних депутатів оточила парламентську трибуну, стверджуючи, що рішення комітету було нелегітимне. Після перерви для політичних консультацій голова Комітету з питань запобігання і протидії корупції Єгор Соболєв повідомив, що засідання комітету, на якому розглядатимуть кандидатури до складу комісії, відбудеться у п'ятницю. Керівник комітету пояснив, що тільки-но отримав від групи народних депутатів звернення про проведення позачергового засідання, одразу його призначив. Проте закон вимагає від голови комітету повідомити кожного члена комітету про засідання не менш як за 24 години. «За цим шахрайством, за цими маніпуляціями, документами і процедурами стоїть страх, — сказав Є. Соболєв. — Тут є люди, які бояться, що за Насіровим прийдуть наступними до них, спецназ НАБУ разом із детективами НАБУ, разом із прокурорами антикорупційної прокуратури. Але не перекладайте свій страх на інших. Не нищте останній легітимний спосіб поставити топкорупціонерів перед законом».

У свою чергу глава парламенту Андрій Парубій назвав рішення частини антикорупційного комітету, яке озвучив народний депутат Іван Мельничук перед перервою, легітимним і на вимогу двох найбільших фракцій — Блоку Петра Порошенка та «Народного фронту» — запропонував включити це питання до розгляду. Однак таку пропозицію підтримали лише 205 депутатів.

Отож парламентарії продовжили розгляд питань житлово-комунального господарства та будівництва, за результатами голосування відхиливши проект закону про внесення змін до Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» (щодо скасування пайової участі в розвитку інфраструктури населеного пункту) — № 3610.

Олександра КУЧЕРЯВА.

У НОМЕР

Наполягатиме на безперешкодній роботі Міжнародного Комітету Червоного Хреста на сході

У парламенті відбулося чергове засідання «Мінської платформи». Участь у заході брали Перший заступник Голови Верховної Ради, представник підгрупи з гуманітарних питань Тристоронньої контактної групи Ірина Геращенко, координатор ОБСЄ в гуманітарній підгрупі Тристоронньої контактної групи посол Тоні Фріш, а також представники всіх депутатських фракцій і груп.

Зокрема, Ірина Геращенко та Тоні Фріш поінформували присутніх про напружену ситуацію зі звільненням заручників.

«На сьогодні в окремих районах Донецької та Луганської областей незаконно утримують 118 осіб, і нам відоме місцезнаходження лише 59 заручників», — розповіла Перший заступник глави парламенту.

Вона наголосила, що представники ОРДЛО відмовляються вести діалог про звільнення відомого науковця-релігієзнавця Ігоря Козловського, який незаконно утримується у в'язниці в Донецьку.

Ірина Геращенко зазначила: для розблокування процесу звільнення надзвичайно важлива участь міжнародних гуманітарних місій, зокрема Міжнародного Комітету Червоного Хреста (МКЧХ).

«Ураховуючи багатолітній досвід міжнародної організації, українська сторона наполягатиме на безперешкодній роботі МКЧХ на сході України. Ми докладатимемо всіх зусиль, щоб Міжнародний Комітет Червоного Хреста долучився до процесу пошуку зниклих безвісти на тимчасово окупованих територіях», — сказала вона.

Цифра

До 6 березня цього року безвісти зниклими вважалися 483 українці. Після ретельної роботи в рамках Мінської групи з пошуку зниклих безвісти і перевірки зазначених списків, на обліку в СБУ залишаються 418 осіб.

Координатор ОБСЄ Тоні Фріш поінформував присутніх про результати роботи останнього засідання підгрупи з гуманітарних питань. Зокрема, він зауважив, що майже 200 людей, яких вимагають представники тимчасово окупованих територій, хочуть залишитися на підконтрольній українській владі території.

Водночас, вважає координатор ОБСЄ, спільно з МКЧХ цей процес відбувався б ефективніше, проте через позицію представників окремих районів Донецької та Луганської областей не вдалося досягти згоди на участь місії МКЧХ.

У свою чергу народні депутати наголосили на пріоритетності безпекового і гуманітарного блоків Мінських угод. Вони також зазначили: українська сторона готова до компромісів у питанні звільнення заручників, але водночас зауважили, що є злочинці, котрі не можуть бути амністовані.

Крім того, парламентарії акцентували увагу на систематичних порушеннях прав дітей на тимчасово окупованих територіях.

Також парламентарії зупинилися на питаннях блокування контрольних пунктів в'їзду/виїзду та необхідності відновлення значущих об'єктів інфраструктури на сході України.

«Ураховуючи критичну важливість питань, порушених під час сьогоднішнього засідання, просила б вас, пане Фріш, сприяти розгляду на найближчих засіданнях підгрупи з гуманітарних питань Тристоронньої контактної групи таких питань: відкриття КПВВ "Золоте", ремонт пішохідного мосту поблизу КПВВ "Станиця Луганська" та звільнення заручників, зокрема підлітків, які утримуються в неволі з жовтня минулого року», — зауважила Ірина Геращенко.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

На Хмельниччині у Чорному Острові відбулося літературне свято з нагоди 190–ї річниці від дня народження Леоніда ГЛІБОВА. На його честь провели обласний конкурс читців. Конкурсанти боролися за першість у майстерності володіння художнім словом у трьох вікових категоріях. А в Центральній районній бібліотеці відбулася година краєзнавства «Леонід Глібов і Поділля» для студентів Чорноострівського аграрного ліцею та користувачів бібліотеки, *інформує наш власкор Ірина Козак*

До 100-річчя Української революції

Вивчити уроки історії, щоб не повторювати трагічних помилок

«Сьогодні, як і сто років тому, Україна захищає свою незалежність від російського агресора. У цій війні слід пам'ятати, до чого приводить розбрат, і не допустити тих трагічних прорахунків, які призвели до поразки Української революції 1917—1921 років, а головним із них були внутрішні незгоди в умовах зовнішньої агресії», — сказав Президент Петро Порошенко у своєму виступі в Національному музеї історії України під час урочистих заходів із нагоди 100-річчя Української революції.

Нагадавши про події початку XX століття, глава держави зазначив, що незабаром Чехія та Польща, Фінляндія та Естонія, Литва та Латвія відзначатимуть століття відновлення чи проголошення незалежності, а ми значною мірою через розбрат втратили 75 років, щоб знову стати на шлях незалежності. Тож сьогодні ми маємо не так святкувати, як аналізувати помилки наших далеких попередників, щоб уникнути такого нині. Водночас Президент погодився з думкою Івана Лисяка-Рудницького, який зазначав: «Було б помилкою говорити про поразку Української революції. Вона не досягла своєї остаточної мети, але внутрішньо переродила суспільство України». Тож саме на фундаменті Української національної революції 1917—1920 років розвивалося подальше українське життя. «Після революції питання про незалежність настільки міцно вкорінилося в свідомості українців, що його не змогли витравити цілих сімдесят років диктатури», — сказав П. Порошенко.

Окресливши причини, через які Україна, на відміну від наших найближчих сусідів, сторіччя тому не змогла втримати незалежність, глава держави, по-перше, назвав хибну орієнтацію на федерацію з Росією та підтримку соціалістичної і комуністичної доктрин, які замість консолідації розпалювали класову та соціальну ненависть між різними верствами українського суспільства і робили його вразливим перед зовнішнім ворогом. Другою та третьою причиною стали недалекоглядний пацифізм тогочасного керівництва, який завадив створенню боєздатного українського війська, та вкрай слабка міжнародна підтримка нашої боротьби з московським агресором. Однак найголовнішою причиною, яка сторіччя тому не дала постати українській незалежній державі, Президент вважає брак внутрішньої єдності, політичні чвари, анархію та отаманщину. «Калейдоскопічні зміни урядів, перманентні змови і постійні заколоти не залишали жодних шансів на успіх нашої справи. Міжпартійна боротьба та міжособистісні інтриги не припинялися навіть тоді, коли українська влада розповсюджувалася не далі залізничної станції, до якої відступив паровоз із членами уряду», — сказав він та констатував, що, на жаль, та традиція не минулася безслідно, бо й у сьогоднішній Україні багато хто плутає демократію з махновщиною.

«Ми втратимо державність, якщо всі і кожний не усвідомлять, що монополію на застосування сили має тільки держава, що всі акції протесту повинні носити винятково мирний характер, що пристрасть до зброї належить демонструвати лише на фронті, а залізничні колії слід підривати на території ворога, а не в тилу власних військ», — підкреслив він та попередив, що і словом, і силою правоохоронних органів протидіятиме тим, хто виходить за рамки названих принципів, закону та здорового глузду.

Звертаючись і до представлених у Верховній Раді, і до позапарламентських політичних сил, глава держави закликав їх під час жорсткої внутрішньополітичної боротьби не забувати про надзвичайно складні нинішні обставини, в яких перебуває Україна. «Хочете боротися проти Президента? Прошу дуже, на те ви й опозиція. Але Україну не розхитуйте і не підпалюйте», — закликав він та нагадав, що за чотири роки Української революції минулого століття влада в Києві змінилася щонайменше 14 разів. «Кому від того стало легше? Скажіть, кому від цього стало легше. Кому, крім Кремля, який отримав тотальний контроль над Україною на цілих сімдесят років. Тому Москва хоче, щоб і зараз влада в Україні мінялася б з такою ж регулярністю», — сказав П. Порошенко та наголосив, що як Президент він не підтримає проведення дострокових парламентських виборів, а отже, їх не буде. Замість цього, вважає П. Порошенко, і він, як Президент, що пройшов свій екватор, і парламент, який до свого екватора наближається, мають упродовж наступних двох років працювати на економічне зростання, щоб якнайширші кола українських громадян відчули перші результати реформ.

«Пам'ятаймо як «Отче наш»: тільки коли ми єдині — ми непереможні. Пам'ятаймо мудрість древніх: «Мужність творить перемогу, єдність творить непереможних». Пам'ятаймо й українську пісню-молитву «В єдності сила народу. Боже, нам єдність подай», — закликав Президент.

Сергій КОВАЛЕНКО.

Ушанували державних діячів часів УНР

З нагоди 100-річчя Української революції 1917—1921 років та створення Центральної Ради України до пам'ятних знаків Дмитру Марковичу і Костянтину Василенку поклали квіти керівники Вінницької області, громадські активісти. Діяльність обох державних мужів пов'язана з містом над Південним Бугом.

До призначення на посаду міністра юстиції уряду УНР Дмитро Маркович деякий час працював у Вінниці, створив «Просвіту», редагував тижневик «Подільська воля». Після створення Української Центральної Ради став генеральним прокурором. З лютого по квітень 1919-го очолював Міністерство юстиції УНР. Меморіальну дошку з барельєфом Дмитра Марковича встановлено на фасаді будинку колишньої міської думи Вінниці, що розташований на центральній вулиці міста.

Пам'ятний знак першому міністру праці часів УНР Костянтину Василенку встановлено у 2015-му на будівлі Фонду соціального страхування. К. Василенко не тільки працював у Вінниці. Тут після революції його стратили більшовики. Кошти на відкриття меморіальної дошки з барельєфом збирали працівники установи.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

На знімку: з нагоди 100-річчя Української революції у Вінниці біля меморіальної дошки міністру юстиції Української Народної Республіки Дмитру Марковичу місцеві реконструктори виставили Почесну варту в одностроях тих далеких часів.

Фото з сайту Вінницької облради.

Знати минуле, творити майбутнє

Днями в одному з найбільших Будинків муз нашої країни — Національному музеї історії України, до 100-річчя створення першого українського парламенту — Центральної Ради — відкрилася виставка «100 років Української революції. Відроджена держава».

На першому поверсі НМІУ присутні, яких зібралось більше сотні, могли побачити маловідомі експонати доби Української революції 1917—1921 рр. з фондів Національного музею історії України. Зокрема прапор Мошенського сільського козачого куреня, печатки українських військових формувань періоду 1917—1921 рр., оригінали рукописів та світлини Голови Української Центральної Ради Михайла Грушевського та Головного отамана УНР Симона Петлюри, друкарську машинку Левка Чикаленка, якою він користувався під час роботи в Генеральному Секретаріаті УЦР. А ще — рідкісні фотографії, документи, зброю, гроші, поштові марки періоду УНР, кіноматеріали тих буремних часів та багато інших цікавинок.

Особливу атмосферу на відкритті виставки створили військово-історичні реконструктори з Товариства пошуку жертв війни «Пам'ять» **(на знімку)**. Декілька хлопців у військових одностроях доби УНР зі зброєю того часу мали великий успіх серед відвідувачів.

Історики та урядовці, зокрема віце-прем'єр-міністр України В'ячеслав Кириленко, директор Інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович, генеральний директор музею Тетяна Сосновська, під час виступів закликали досконало вивчати свою минувшину, щоб не повторювати помилок, зроблених 100 років тому.

Бо скільки вже можна наступати на одні граблі?

Юрій ПЕРЕБАЄВ.

Фото автора.

Ціна 15 к. Травень (май) 1917 р.
ВІСТИ
З УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ.
УНІВЕРСАЛ
Української Центральної Ради
до українського народу, на Україні й по-за Україною сущого.

Закарпатці відзначили річницю Карпатської України

15 березня на території меморіального комплексу «Красне поле» поблизу Хуста відбувся мітинг, присвячений річниці проголошення незалежності Карпатської України. Участь у заходах біля Пам'ятного Хреста, встановленого на честь загиблих Карпатських січовиків, узяли керівники області, міст і районів, правоохоронних органів, ще живі учасники національно-визвольних змагань, ветерани, представники громадськості. Присутні вшанували пам'ять полеглих тут героїв хвилиною мовчання.

Голова ОДА Геннадій Москаль зачитав звернення Президента Петра Порошенка до українського народу з нагоди 78-ліття проголошення Карпатської України. «Ми пам'ятаємо доблесть оборонців Карпатської України, які мужньо боронили рідну землю від загарбників. Подвиг героїв Красного поля завжди житиме в серцях українців. Нині Україна протистоїть агресії з боку Російської Федерації, яка у будь-який спосіб намагається відібрати в українців право на свободу, соборність і суверенітет. Подвиг закарпатців на Красному полі, звитяга всіх борців за незалежність закликають нас до єднання, до спільної боротьби заради майбутнього України, її процвітання і добробуту, задля миру і злагоди на нашій землі».

Вклонився подвигу героїв-карпатських січовиків і голова облради Михайло Рівіс. «Наші предки поклали життя заради незалежності своєї батьківщини. Нині все залежить тільки від нас: що ми віддамо своїм нащадкам, якою буде Україна в майбутньому», — наголосив він та привітав присутніх від імені усього депутатського корпусу.

Учасники акції поклали квіти до підніжжя Пам'ятного Хреста. Мітинг завершився «Молитвою за Україну» у виконанні Державного заслуженого академічного Закарпатського народного хору.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Революція не досягла своєї остаточної мети, але внутрішньо переродила суспільство України

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо добровільного приєднання територіальних громад

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 13, ст. 91, № 37-38, ст. 371; 2016 р., № 2, ст. 17, № 6, ст. 60; 2017 р., № 2, ст. 26):

1) статтю 1 доповнити словами «а також добровільного приєднання до об'єднаних територіальних громад»;

2) абзац другий частини восьмої статті 7 після слів «одночасно інформує» доповнити словами «Верховну Раду України»;

3) доповнити розділом II^1 такого змісту:

«Розділ II^1

ПОРЯДОК ДОБРОВІЛЬНОГО ПРИЄДНАННЯ ДО ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

Стаття 8^1. Ініціювання добровільного приєднання до об'єднаних територіальних громад

1. Добровільно приєднатися до об'єднаної територіальної громади, визнаної спроможною відповідно до частини четвертої статті 9 цього Закону, має право суміжна сільська, селищна територіальна громада, яка відповідно до перспективного плану формування територій громад Автономної Республіки Крим, області належить до цієї об'єднаної територіальної громади.

2. Ініціаторами добровільного приєднання до об'єднаної територіальної громади можуть бути суб'єкти, визначені частиною першою статті 5 цього Закону.

3. Сільський, селищний голова забезпечує вивчення пропозиції щодо ініціювання добровільного приєднання до об'єднаної територіальної громади та її громадське обговорення, яке проводиться протягом 30 днів з дня надходження такої пропозиції. Після завершення громадського обговорення пропозиція подається до відповідної ради на наступну сесію для прийняття рішення про надання згоди на добровільне приєднання до об'єднаної територіальної громади.

4. Сільський, селищний голова після прийняття відповідною радою рішення про надання згоди на добровільне приєднання до об'єднаної територіальної громади надсилає пропозицію до сільської, селищної, міської ради об'єднаної територіальної громади, до якої є намір приєднатися.

5. Сільська, селищна, міська рада об'єднаної територіальної громади на наступній сесії розглядає пропозицію щодо ініціювання добровільного приєднання до об'єднаної територіальної громади та за результатами розгляду приймає рішення про надання згоди на добровільне приєднання до об'єднаної територіальної громади або про відмову в наданні такої згоди.

Стаття 8^2. Порядок підготовки проекту рішення про добровільне приєднання до об'єднаної територіальної громади

1. Сільський, селищний, міський голова після прийняття відповідною сільською, селищною, міською радою об'єднаної територіальної громади рішення про надання згоди на добровільне приєднання до об'єднаної територіальної громади вживає заходів для підготовки проекту рішення про добровільне приєднання до об'єднаної територіальної громади.

2. Проекти рішень про добровільне приєднання до об'єднаної територіальної громади повинні, зокрема, містити:

1) найменування територіальної громади, яка має намір приєднатися, із зазначенням відповідних населених пунктів;

2) найменування об'єднаної територіальної громади, до складу якої є намір приєднатися;

3) план організаційних заходів щодо добровільного приєднання територіальної громади.

3. Питання про схвалення проекту рішення про добровільне приєднання до об'єднаної територіальної громади розглядається сільськими, селищними, міськими радами протягом 30 днів з дня його внесення на їхній розгляд.

4. Схвалені сільськими, селищними, міськими радами проекти рішень про добровільне приєднання до об'єднаної територіальної громади у п'ятиденний строк подаються Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласній державній адміністрації для надання висновку щодо відповідності цього проекту Конституції та законам України.

5. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласна державна адміністрація протягом 10 робочих днів з дня отримання проекту рішення про добровільне приєднання до об'єднаної територіальної громади готує відповідний висновок, що затверджується постановою Ради міністрів Автономної Республіки Крим, розпорядженням голови обласної державної адміністрації.

6. У разі відповідності проекту рішення про добровільне приєднання до об'єднаної територіальної громади Конституції та законам України сільські, селищні, міські ради на наступній сесії приймають рішення про добровільне приєднання до об'єднаної територіальної громади.

7. У разі встановлення невідповідності проекту рішення про добровільне приєднання до об'єднаної територіальної громади Конституції та законам України Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласна державна адміністрація повертає його на доопрацювання.

8. У разі прийняття сільською, селищною радою рішення про приєднання до об'єднаної територіальної громади голова сільської, селищної об'єднаної територіальної громади звертається до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласної державної адміністрації з пропозицією звернутися до Центральної виборчої комісії для прийняття нею рішення про призначення додаткових виборів депутатів сільських, селищних рад від територіальної громади, що приєдналася, в установленому законом порядку.

9. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласна державна адміністрація протягом 10 робочих днів з дня отримання рішення про добровільне приєднання до об'єднаної територіальної громади у разі його відповідності висновку, передбаченому частиною п'ятою цієї статті, звертається до Центральної виборчої комісії для прийняття нею рішення про призначення додаткових виборів депутатів сільських, селищних рад від територіальної громади, що приєдналася.

Про таке звернення Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласна державна адміністрація одночасно інформує Верховну Раду України, Верховну Раду Автономної Республіки Крим, відповідні обласні ради, відповідні ради, що прийняли рішення про добровільне приєднання до об'єднаної територіальної громади.

Стаття 8^3. Особливості припинення повноважень сільської, селищної ради, сільського, селищного голови територіальної громади, що приєдналася до об'єднаної територіальної громади

1. Повноваження сільської, селищної ради та сільського, селищного голови територіальної громади, що приєдналася до сільської, селищної об'єднаної територіальної громади, припиняються з моменту офіційного оголошення відповідною територіальною виборчою комісією на сесії сільської, селищної ради об'єднаної територіальної громади рішення про підсумки додаткових виборів та визнання повноважень не менше половини депутатів від територіальної громади, що приєдналася, обраних на виборах до сільської, селищної ради об'єднаної територіальної громади.

Повноваження сільської, селищної ради та сільського, селищного голови територіальної громади, що приєдналася до міської об'єднаної територіальної громади, припиняються з моменту прийняття сільськими, селищними, міськими радами рішення про приєднання до міської об'єднаної територіальної громади.

З моменту припинення повноважень сільського, селищного голови територіальної громади, що приєдналася до об'єднаної територіальної громади, його повноваження набуває сільський, селищний, міський голова об'єднаної територіальної громади.

Сільський, селищний голова територіальної громади, що приєдналася до об'єднаної територіальної громади, виконує обов'язки старости відповідно до закону на період повноважень ради об'єднаної територіальної громади поточного скликання. За ним зберігаються розмір та умови оплати праці, що були йому встановлені як сільському, селищному голові до приєднання.

2. З дня припинення повноважень сільською, селищною радою територіальної громади, що приєдналася до об'єднаної територіальної громади, у порядку, визначеному цим Законом, здійснюється реорганізація відповідних юридичних осіб - сільської, селищної ради, її виконавчого комітету шляхом їх приєднання до відповідних юридичних осіб - сільської, селищної, міської ради, її виконавчого комітету об'єднаної територіальної громади. Після завершення реорганізації відповідні юридичні особи - сільська, селищна рада, її виконавчий комітет припиняються у порядку, визначеному цим Законом.

3. Об'єднана територіальна громада є правонаступником всього майна, прав та обов'язків територіальної громади, що приєдналася до об'єднаної територіальної громади, з дня припинення повноважень сільською, селищною радою територіальної громади, що приєдналася до об'єднаної територіальної громади.

Відповідні юридичні особи - сільська, селищна, міська рада, її виконавчий комітет об'єднаної територіальної громади є правонаступниками прав та обов'язків відповідних юридичних осіб - сільської, селищної ради, її виконавчого комітету територіальної громади, що приєдналася до об'єднаної територіальної громади, з дня припинення повноважень сільською, селищною радою територіальної громади, що приєдналася до об'єднаної територіальної громади.

4. Бюджет територіальної громади, що приєдналася до об'єднаної територіальної громади, виконується окремо до закінчення бюджетного періоду з урахуванням особливостей, встановлених цією частиною.

До завершення періоду окремого виконання бюджету територіальної громади, що приєдналася до об'єднаної територіальної громади, функції головного розпорядника, розпорядника бюджетних коштів територіальної громади, що приєдналася, продовжують здійснювати відповідні бюджетні установи в особі сільського, селищного, міського голови об'єднаної територіальної громади, інших керівників бюджетних установ.

Сільська, селищна, міська рада об'єднаної територіальної громади може вносити зміни до рішень про місцеві бюджети, прийняті сільською, селищною радою територіальної громади, що приєдналася до об'єднаної територіальної громади.

Залишки коштів на кінець бюджетного періоду бюджету територіальної громади, що приєдналася до об'єднаної територіальної громади, перераховуються до бюджету об'єднаної територіальної громади на підставі платіжних доручень за підписом сільського, селищного, міського голови об'єднаної територіальної громади»;

4) назву розділу III доповнити словами «та добровільного приєднання до об'єднаних територіальних громад»;

5) статті 9 і 10 викласти в такій редакції:

«Стаття 9. Форми державної підтримки добровільного об'єднання територіальних громад та приєднання до об'єднаних територіальних громад

1. Держава здійснює інформаційно-просвітницьку, організаційну, методичну та фінансову підтримку добровільного об'єднання територіальних громад та приєднання до об'єднаних територіальних громад.

2. Організаційну підтримку та інформаційно-просвітницьке сприяння добровільному об'єднанню територіальних громад та приєднанню до об'єднаних територіальних громад забезпечують Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації.

3. Методичне забезпечення добровільного об'єднання територіальних громад та приєднання до об'єднаних територіальних громад, визначення обсягів та форми підтримки здійснює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері територіальної організації влади, адміністративно-територіального устрою, розвитку місцевого самоврядування.

4. Кабінет Міністрів України може визнати об'єднану територіальну громаду спроможною, за умови її утворення в порядку, визначеному розділом II цього Закону, навколо населеного пункту, визначеного перспективним планом формування територій громад Автономної Республіки Крим, області як адміністративного центру об'єднаної територіальної громади, а також якщо кількість населення об'єднаної територіальної громади становить не менше половини кількості населення територіальних громад, які мали увійти до такої об'єднаної територіальної громади відповідно до перспективного плану формування територій громад Автономної Республіки Крим, області.

Якщо рада об'єднаної територіальної громади прийняла рішення про відмову у наданні згоди на добровільне приєднання до неї іншої територіальної громади за її ініціативою, Кабінет Міністрів України може скасувати рішення про визнання такої об'єднаної територіальної громади спроможною.

Стаття 10. Фінансова підтримка державою добровільного об'єднання територіальних громад сіл, селищ, міст та приєднання до об'єднаних територіальних громад

1. Держава здійснює фінансову підтримку добровільного об'єднання територіальних громад сіл, селищ, міст та приєднання до об'єднаних територіальних громад шляхом надання об'єднаній територіальній громаді коштів у вигляді субвенцій на формування відповідної інфраструктури згідно з планом соціально-економічного розвитку такої територіальної громади.

2. Пропозиції щодо надання фінансової підтримки об'єднаній територіальній громаді вносяться Радою міністрів Автономної Республіки Крим, відповідною обласною державною адміністрацією за поданням сільської, селищної, міської ради об'єднаної територіальної громади Кабінету Міністрів України не пізніше 15 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому передбачається надання такої фінансової підтримки.

3. Загальний обсяг фінансової підтримки розподіляється між бюджетами об'єднаних територіальних громад пропорційно до площі об'єднаної територіальної громади та кількості сільського населення у такій територіальній громаді з рівною вагою обох цих факторів.

4. Загальний обсяг субвенцій на формування відповідної інфраструктури об'єднаних територіальних громад визначається законом про Державний бюджет України.

5. Порядок надання субвенцій з державного бюджету об'єднаним територіальним громадам встановлюється Кабінетом Міністрів України».

2. У Законі України «Про місцеві вибори» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 37-38, ст. 366, ст. 371, № 52, ст. 482; 2016 р., № 2, ст. 17, № 9, ст. 89):

1) статтю 2 після частини п'ятої доповнити новою частиною такого змісту:

«6. Додаткові вибори депутатів сільських, селищних рад проводяться за мажоритарною системою відносної більшості в одномандатних виборчих округах, на які поділяється територія територіальної громади, що приєдналася до об'єднаної територіальної громади в порядку, визначеному Законом України «Про добровільне об'єднання територіальних громад».

У зв'язку з цим частини шосту і сьому вважати відповідно частинами сьомою і восьмою;

2) частину першу статті 3 після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Право голосу на додаткових виборах депутатів сільської, селищної ради мають громадяни України, які мають право голосу відповідно до статті 70 Конституції України, належать до територіальної громади, що приєдналася до об'єднаної територіальної громади в порядку, визначеному Законом України «Про добровільне об'єднання територіальних громад», та проживають у межах відповідного виборчого округу».

У зв'язку з цим абзаци п'ятий - сьомий вважати відповідно абзацами шостим - восьмим;

3) частину шосту статті 11 після слова «старост» доповнити словами «додаткові вибори депутатів сільської, селищної ради»;

4) у статті 14:

частину першу після слова «проміжними» доповнити словом «додатковими»;

після частини п'ятої доповнити новою частиною такого змісту:

«6. Додаткові вибори депутатів сільських, селищних рад від територіальної громади, що приєдналася до об'єднаної територіальної громади в порядку, визначеному Законом України «Про добровільне об'єднання територіальних громад», призначаються Центральною виборчою комісією в порядку, визначеному законом».

У зв'язку з цим частину шосту вважати частиною сьомою;

5) у статті 15:

після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«4. Додаткові вибори призначаються не пізніше ніж за 70 днів до дня виборів, а виборчий процес розпочинається за 50 днів до дня додаткових виборів».

У зв'язку з цим частини четверту - дванадцяту вважати відповідно частинами п'ятою - тринадцятою;

перше речення абзацу першого частини восьмої після слів «сільського, селищного, міського голови» доповнити словами «додаткових виборів депутатів сільських, селищних рад»;

6) статтю 16 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. Загальний склад сільської, селищної ради об'єднаної територіальної громади збільшується понад визначений частиною третьою цієї статті внаслідок проведення додаткових виборів депутатів сільської, селищної ради додатково на кількість новоутворених одномандатних виборчих округів, яка визначається як відношення кількості виборців територіальних громад, що приєдналися, до кількості виборців територіальної громади, до якої приєдналися, помножене на загальний склад ради, визначений частиною третьою цієї статті, але не менше кількості територіальних громад, що приєдналися»;

7) у статті 17:

частину першу після слів «чергових, перших місцевих виборів» доповнити словами «додаткових виборів депутатів сільських, селищних рад»;

після частини п'ятої доповнити новою частиною такого змісту:

«6. Для проведення додаткових виборів депутатів сільської, селищної ради відповідна сільська, селищна територіальна виборча комісія не пізніш як за 38 днів до дня додаткових виборів на території територіальних громад, що приєдналися до об'єднаної територіальної громади, утворює одномандатні виборчі округи з приблизно однаковою кількістю виборців у кожному в кількості, що дорівнює кількості новоутворених округів, яка визначається відповідно до частини п'ятої статті 16 цього Закону.

Орієнтовна середня кількість виборців в одномандатних виборчих округах визначається територіальною виборчою комісією на підставі відомостей Державного реєстру виборців про кількість виборців, які проживають на території відповідної територіальної громади, що приєдналася до об'єднаної територіальної громади в порядку, визначеному Законом України «Про добровільне об'єднання територіальних громад», що подаються органом ведення Державного реєстру виборців до територіальної виборчої комісії не пізніш як за 40 днів до дня виборів».

У зв'язку з цим частини шосту - тринадцяту вважати відповідно частинами сьомою - чотирнадцятою;

8) частину першу статті 24 доповнити пунктом 1^2 такого змісту:

«1^2) призначає додаткові вибори до сільської, селищної ради об'єднаної територіальної громади депутатів від територіальної громади, що приєдналася у порядку, визначеному Законом України «Про добровільне об'єднання територіальних громад»;

9) перше речення абзацу першого частини першої статті 36 після слова «перших» доповнити словом «додаткових»;

10) абзац другий частини першої статті 68 після слова «позачергових» доповнити словом «додаткових»;

11) у статті 69:

абзаци перший і третій частини першої, частину другу після слова «позачергових» доповнити словом «додаткових»;

у частині четвертій:

абзац перший після слів «проведення позачергових» та «призначення перших» доповнити словом «додаткових»;

абзац другий після слова «позачергових» доповнити словом «додаткових»;

1^2) частину другу статті 73 після слів «чергових місцевих виборів, позачергових» доповнити словом «додаткових»;

13) розділ XII доповнити статтею 93^1 такого змісту:

«Стаття 93^1. Додаткові вибори депутатів сільських, селищних рад від територіальної громади, що приєдналася до об'єднаної територіальної громади в порядку, визначеному Законом України «Про добровільне об'єднання територіальних громад»

1. Додаткові вибори депутатів сільських, селищних рад проводяться в порядку і строки, передбачені цим Законом.

2. Депутати сільських, селищних рад, обрані на додаткових виборах, здійснюють свої повноваження до обрання нового складу ради на наступних чергових місцевих виборах у порядку, встановленому Конституцією та законами України.

3. Протягом останніх шести місяців повноважень депутатів, обраних на попередніх чергових місцевих виборах, додаткові вибори не призначаються та не проводяться.

4. Повноваження територіальної виборчої комісії територіальної громади, що приєднується до об'єднаної територіальної громади, припиняються з моменту прийняття сільською, селищною радою рішення про приєднання до об'єднаної територіальної громади. Повноваження щодо проведення додаткових виборів здійснюються територіальною виборчою комісією, створеною на території об'єднаної територіальної громади, до якої приєднується територіальна громада».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ, 9 лютого 2017 року.
№ 1851-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо набуття повноважень сільських, селищних, міських голів

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести зміни до таких законів України:

1) у Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170; 2007 р., № 25, ст. 340; 2009 р., № 19, ст. 260):

перше речення частини першої статті 42 викласти в такій редакції:

«1. Повноваження новообраного сільського, селищного, міського голови починаються з моменту складення ним присяги відповідно до Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» на пленарному засіданні відповідної сільської, селищної, міської ради, на якому відповідною територіальною виборчою комісією були оголошені рішення щодо його обрання та реєстрації»;

у першому реченні абзацу другого частини другої статті 46 слова «не обраний» замінити словами «не зареєстрований відповідно до закону про місцеві вибори»;

2) у пункті 6 частини першої статті 24 Закону України «Про місцеві вибори» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 37-38, ст. 366) слова «результатів відповідних місцевих виборів встановлює результати таких місцевих виборів» замінити словами «результатів відповідних місцевих виборів та/або реєстрації обраних депутатів, сільських, селищних, міських голів, старост встановлює результати таких місцевих виборів та/або приймає рішення щодо реєстрації відповідних осіб».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ, 9 лютого 2017 року.
№ 1850-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до додатків № 3 та № 7 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2017 рік» щодо уточнення назви субвенції

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести до додатків № 3 та № 7 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2017 рік» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 3, ст. 31) такі зміни:

у додатку № 3 у найменуванні бюджетної програми за кодом програмної класифікації видатків та кредитування державного бюджету 2511120 слова та цифри «визначених абзацами 11-14» замінити словами та цифрами «визначених пунктами 11-14»;

у додатку № 7 щодо субвенції з загального фонду державного бюджету місцевим бюджетам на виплату грошової компенсації за належні для отримання жилі приміщення для сімей загиблих осіб, визначених абзацами 5-8 пункту 1 статті 10, а також для осіб з інвалідністю I-II групи, визначених абзацами 11-14 частини другої статті 7 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», та осіб, які втратили функціональні можливості нижніх кінцівок, інвалідність яких настала внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, одержаних під час безпосередньої участі в антитерористичній операції, та потребують поліпшення житлових умов, слова та цифри «визначених абзацами 11-14» замінити словами та цифрами «визначених пунктами 11-14».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
21 лютого 2017 року.
№ 1860-VIII.

Львівщина

Яворівський полігон: ставка на бойовий досвід

Що ж змінилося у житті військовослужбовців

Гартують волю

Із капітаном Юрієм Стрижевським **(на знімку)**, викладачем 184-го навчального центру Національної академії сухопутних військ, розмовляємо на смузі психологічної підготовки. Тут звично лунають автоматні черги, вогонь і дим застеляють поле бою, а несамовитий крик і шум з репродукторів не дають зосередитись. Солдати наполегливо долають смугу перешкод. Більшість із них молоді, лише двом дядькам років під сорок. Проходять водний рубіж, далі дерев'яний бар'єр і виходять на пряму.

Два роки тому ми про психологічну смугу лише чули. Там займалися переважно курсанти з академії — майбутні офіцери. Нічого дивного. Тоді підготовка забирала два тижні. Давали лише ази і відправляли на передову. Нині навчання триває до чотирьох місяців, а на психологічну підготовку відведено 16 годин.

— Що змінилося в планах підготовки? — запитуємо полковника Петра Левуса, старшого офіцера з роботи з особовим складом. Він у центрі від самого початку. Згадує перші дні становлення. Починалося з того, що прибували мобілізаційні кадри і все робили з коліс. Приходили люди, які закінчили лише військові кафедри і до армії не мали жодного стосунку. Доводилося переробити програми і готувати кадри за короткий термін.

ПРЯМА МОВА

Капітан Юрій СТРИЖЕВСЬКИЙ, колишній десантник:

— Ця психологічна смуга призначена для того, щоб виробити в особового складу навички, наближені до бойових дій.

— Минуло трохи часу, і все змінилося, — розповідає полковник Петро Левус. — По-перше, змінилися люди, які добровільно прийшли в армію. Більш відповідальні, інше ставлення до служби. Мені приємно, що вони йдуть не заради грошей. Через мене проходять усі кандидати на контрактну службу. Це зовсім інші люди, з іншими підходами. Змінилася база. На сьогодні всі містечка сконцентровані по окремих спеціальностях, і контрактники отримують більш фахові знання.

Нова спеціальність — оператори безпілотників

Про що б не йшлося, контрактники, які проходять підготовку в 184-му навчальному центрі, часто запитують, а як там, на передку?

— Ми постійно враховуємо сучасний досвід АТО, — продовжує розмову полковник Петро Левус. — Наші викладачі бувають у відрядженнях у бойових частинах від трьох місяців до року. Повертаються із зони АТО, й у них зовсім інше враження, зовсім інші підходи, більше практичного спрямування.

Ще один момент. З кожного циклу, які проходять у нас підготовку, майже 30 відсотків — учасники бойових дій. Наші викладачі прислуховуються до їхніх порад. Не цураються. І ці так звані курсанти самі стають вихователями і навчають молодих, які ще не нюхали пороху, — завершує розмову полковник Петро Левус.

Із психологічної смуги ми вирушаємо у віддалений закуток Яворівського полігона, де готують операторів безпілотників. Це нова військова спеціальність. Поки що не вистачає викладачів, бо професія досить дефіцитна і багато замовлень.

Майор Олег Кузь показує клас підготовки, де починають з азів — з макетів, і на комп'ютері відпрацьовують зліт і посадку. Він вірить, що через кілька місяців класи підготовки операторів безпілотників будуть так оснащені, як у водіїв, танкістів чи артилеристів.

У 184-му навчальному центрі нині готують фахівців за 88 військово-обліковими спеціальностями. Найскладнішим був період, коли після початку агресії Росії стали готувати мобілізованих військовослужбовців для підрозділів Сухопутних військ. Не було відповідної інфраструктури, не вистачало досвідчених кадрів, але за короткий термін вдалося перебудувати всю роботу і впоратися з поставленими завданнями.

«Сьогодні 184-й навчальний центр — справжня кузня кадрів Збройних Сил. Він зорієнтований і на поглиблення програм підготовки із урахуванням досвіду АТО, і на покращення соціально-побутових умов для наших бійців. Для цього вже зроблено чимало — у навчальному центрі відремонтовано наявні казарми і збудовано багато нових, створено нові навчальні об'єкти. Важливо і те, що країна продовжує підтримувати своє військо: керівництвом держави заплановано виділення значної суми на покращення матеріальної бази всіх навчальних центрів Збройних Сил», — зазначає начальник Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного генерал-лейтенант Павло Ткачук.

Минулими роками до 70% військовослужбовців проживали в наметових містечках на полігоні. Незабаром зникнуть наметові містечка, які ще два роки тому можна було зустріти на кожному кроці. Нині у 184-му навчальному центрі вже збудували три нові казарми і відремонтували одну чотириповерхову на 1500 осіб. У планах — спорудження ще п'яти. Біля навчального центру розпочнуть зводити гуртожиток і житлові будинки.

Яворівський полігон, де завжди були хороші умови для бойової підготовки, нині обживається сучасною інфраструктурою, яка дасть змогу готувати військові кадри на рівні стандартів НАТО.

Богдан КУШНІР.

Фото автора.

ДОВІДКОВО

За два роки АТО у 184-му навчальному центрі було підготовлено майже 50 000 фахівців, з них половина — мобілізованих. З 2016-го тут готують контрактників. За рік тут підготовку пройшли 15 тисяч осіб. За останні три місяці прийняли ще 3000 кандидатів на укладання контрактів.

Херсонщина

В «оренду» брали людей

Принципово нову для України схему використання працівників виявили податківці Херсонщини. Усе почалося з того, що рейдові групи з числа службовців органів місцевого самоврядування у Херсоні та Голій Пристані відшукали десять приватних фірм і підприємств, де продавці, водії маршрутних автобусів, механізатори не укладали звичайних трудових договорів або ж контрактів. Натомість роботодавці показували якісь договори аутстафінгу на доказ того, що персонал узяли в оренду.

Учасники рейдів не змогли до пуття з'ясувати, з чим той аутстафінг їдять. І покликали на допомогу експертів із Головного управління Державної фіскальної служби в Херсонській області. Перевірки ГУ ДФС і дали змогу зробити прозорою досить халамутну технологію «майже законного» дурисвітства. Аутстафінг по-херсонськи полягав у тому, що персонал для виконання конкретної і цілком реальної роботи наймав не сам працедавець, а фірма-нерезидент через посередника-провайдера у обласному центрі.

І оскільки нерезидент був зареєстрований у далекому офшорному раю (аж на Віргінських островах), то дотримуватися українського трудового законодавства не збирався. Здаючи «своїх» працівників в оренду нашим бізнесменам, він нібито дозволяв їм сплачувати за роботу не мінімальні 3200 гривень на місяць, а значно менше — від 1600 до 2500 гривень. Але при цьому фактично винагороду за працю видавали в знайомих усім тіньовим ділкам конвертах. І з неї до місцевих скарбничок, звичайно ж, ані битого шеляга податку з доходів фізичних осіб не надходило. Як не надходив військовий збір та єдиний соціальний внесок. Тобто з одного працівника бюджет втрачав щонайменше 1328 гривень на місяць. А коли взяти до уваги, що аутстаферів були сотні і схема діяла понад півроку, то й втрати обраховуються мільйонами.

Нині податківці та поліція встановлюють, хто саме стояв за масштабною оборудкою (до речі, вона поширюється й по інших регіонах України). Та більше від неї постраждала не регіональна економіка, а самі ж «орендовані» робітники.

Фото Сергія ЯНОВСЬКОГО.

— Аутстафери до пуття не зрозуміли, і роботодавці їм не розтовкмачили, що вони набули статусу отримувачів доходів із-за кордону. А вони оподатковуються з розрахунку вісімнадцяти відсотків від загальної суми. Той же військовий збір також ніхто не скасовував, — пояснює начальник Головного управління ДФС Херсонщини Ігор Клим. — Крім того, перевіримо, чи не отримували вони житлові та інші субсидії як безробітні, котрі не мають інших джерел для існування. В цьому разі субсидії доведеться повернути, та ще й штраф сплатити.

Відповідно до статті 170 Податкового кодексу України, сума доходів, нарахованих з іноземного джерела, включається до загального річного оподаткованого доходу платника. І він зобов'язаний подати річну податкову декларацію про майновий стан і доходи. А що таке, власне, аутстафінг у цивілізованому розумінні екзотичного для наших співвітчизників терміна? Все просто — власник виробничого чи торговельного підприємства виводить за штат групу працівників, і їх наймає у штат компанія-провайдер. За свою працю вони також справно отримують винагороду, але без премій чи бонусів за програмами соціальної лояльності. Таким чином, наймач зменшує витрати на робочу силу, але не скорочує випуск продукції. Проте за будь-яких обставин і аутстафери, і «орендарі» трудових ресурсів не сплачують працівникам зарплатню, нижчу за мінімалку, як це придумали кмітливі херсонські бізнесмени.

На знімку: начальник ГУ ДФС Херсонщини Ігор Клим.

Збудували хату. А світла не дочекалися,

або Як енергетики та чиновники три роки знущаються над родиною скадовських пенсіонерів

Вгадайте, скільки потрібно часу, щоб вкопати в землю три стовпи, протягнути між ними сотню метрів кабелю і приєднати лінію електропередач до приватної хати? Либонь, бригада непитущих монтерів подужала б цю роботу днів за два. А от компанії «Херсонобленерго» не вистачило і… трьох років. Зате папірців чиновники та енергетики понаписували одне одному стільки, що можна було б ці три роки взимку грубу топити.

Три роки вся ця поважна кумпанія розумників знущається над родиною скадовчан Смазнових. Ще 2002-го пенсіонери Володимир та Галина Смазнови взяли у Скадовської міськради в оренду 0,7 гектара землі, щоб збудувати хату дорослій доньці. Зводили її разом, власними руками. Справили новосілля, і залишилося тільки підключити домівку до електропостачання.

Спершу все йшло як годиться. Уклали з енергопостачальною компанією «Херсонобленерго» договір про приєднання до електромереж за номером 86223/42899. Згідно з цим документом, компанія зобов'язалася підключити будинок на вулиці Олеся Гончара,16 у Скадовську до енергопостачальної лінії, а замовник повинен був розробити проектну документацію та оплатити послуги. Проект родина надала і того ж 2014-го перерахувала компанії згідно з договором 4560 гривень. За підрахунками Володимира Івановича, «лампочки Ілліча» у доччиній оселі мали засяяти через лічені місяці — ну що там ті три стовпи поставити та нитку кабелю між ними кинути? Проте минув місяць, другий, рік. А навіть ознак початку робіт не було!

Обіцянка-цяцянка

Кинувся Володимир Іванович писати до «Херсонобленерго» запити. І справно отримував відповіді. Спершу йому пояснювали, що під нову ЛЕП треба виділити земельну ділянку, а це час. Зрештою, її Скадовська райдержадміністрація під лінію електропередач надала — з дня підписання договору минуло «якихось» три місяці. Потім компанія почала розробляти документацію із землеустрою та заходилася погоджувати папери з тією ж райдержадміністрацією, міськрадою, районним відділом містобудування та архітектури. Все погодили, аж тут з'ясувалося, що земельна ділянка під лінію електропередач не має кадастрового номера, а для його формування треба вносити зміни у документацію. Зміни внесли, і їх РДА тріумфально затвердила вже 17 лютого 2015 року. Однак тут втрутився районний відділ Держгеокадастру, котрий вніс свої зауваження. І на тому все будівництво закінчилося, ще не почавшись.

Як повідомив Володимиру Івановичу заступник голови Херсонської облдержадміністрації Ігор Шепелєв, «зазначені зауваження суперечать Закону України «Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів», у зв'язку з чим «енергопостачальною компанією до Головного управління Держгеокадастру в Херсонській області направлено оскарження». Оскарження закінчується тим, що «Херсонобленерго» повторно надає для погодження проект землеустрою щодо відведення в оренду отієї нещасної земельної ділянки площею дві сотки. І вже 2016-го отримує — ні, не погодження. А висновок із переліком недоліків.

Скарги і надії

Так воно й досі тягнеться. Чиновники пишуть папірці, хвора жінка сидить без світла, а її батько оббиває пороги писак. Аж до Києва дійшов — скаржився кільком народним депутатам, Президенту України, Уповноваженому Верховної Ради з прав людини, до редакції «Голосу України». Тільки ще до ООН та ОБСЄ не дійшов. «Залишилося тільки померти, щоб доступ до світла отримати?» — безнадійно перепитує Володимир Смазнов.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Чи вірять українці в поліпшення відносин з Росією?

Майже половина населення України (49%) вважає, що нормалізація відносин між Україною та Росією є можливою, але... лише у віддаленій перспективі. На це вказують результати опитування, проведеного соціологічною службою Центру Разумкова спільно з Фондом «Демократичні ініціативи» імені Ілька Кучеріва за підтримки проекту MATRA Посольства Королівства Нідерландів.

Опитування відбулося в усіх регіонах України, за винятком Криму й окупованих територій Донецької та Луганської областей, і засвідчило, що переважна більшість в Україні не вірить у можливість нормалізації відносин з РФ найближчим часом. В останньому переконано тільки 10% опитаних. А 24% у перспективу відновлення добросусідських відносин не вірять узагалі. При цьому, якщо аналізувати настрої за регіонами, то на Донбасі й у центрі більшість очікують поновлення сусідських відносин у віддаленій перспективі, а на заході — більше переконаних у цілковитій їх неможливості.

Що стосується передумов для відновлення співпраці, то більшість громадян України переконані, що це можливо передовсім за умов: зміна влади (президента) в Росії (47%), припинення воєнних дій та деокупації Донбасу (43%) і повернення анексованого Криму під юрисдикцію України (31%). Порівняно незначна частка опитаних вірить, що нормалізація може відбутись у разі приходу до влади в Україні проросійських політиків та політичних сил (8%) або за умови посилення тиску на Україну з боку західних країн у цьому напрямі (5%).

Що стосується найбільш підтримуваного варіанта політики України щодо РФ на нинішньому етапі, то 35% виступили за максимальне обмеження контактів, згортання будь-якого співробітництва, збереження режиму санкцій та запровадження візового режиму. Найбільше такий варіант підтримують на заході й найменше — на півдні та сході країни. Ще 28% висловилися за варіант обмеженого співробітництва у критично важливих сферах та питаннях, збереження контактів та двостороннього діалогу, але при цьому визначення «червоних ліній», щодо яких неможливі компроміси. І тільки 15% опитаних готові виправдати пошук будь-яких компромісів з Росією із метою якнайшвидшого врегулювання конфлікту та повернення до дружніх партнерських відносин. При цьому найбільше орієнтованими на пошук компромісів з Росією є південь (30%) та схід (29%), тоді як на заході й у центрі такий підхід знаходить підтримку лише 5% та 7% опитаних відповідно.

Також опитування засвідчило, що, хоча настрої сходу—півдня та центру—заходу досі різняться, але відрив між відсотками в більшості питань зменшується. Цікаво, що думка опитаних на Донбасі більше збігається з позицією центру, ніж сходу чи півдня. Так, на Донбасі майже на 20% більше, ніж на півдні, переконаних, що нормалізація відносин можлива після зміни влади в Кремлі. Окрім того, тут тільки 8,7% припускають можливість поліпшення відносин за умови приходу в Києві проросійських налаштованої влади, на відміну від 21,3% — на півдні та 10,1% — на сході. Промовистою також є різниця щодо очікувань від повернення Криму. З деокупацією півострова нормалізацію відносин із РФ пов'язують 38,3% на заході, 36,4% — у центрі, 19,2% — на півдні, 17,6% — на сході й аж 41,2% — на Донбасі! Окрім того, на Донбасі менше, ніж на сході та півдні, готові до пошуку компромісів із РФ за будь-яку ціну.

Учора презентовані результати опитування стали предметом обговорення під час круглого столу на тему «Україна — Росія: яким має бути формат майбутніх відносин?», організованого Фондом «Демократичні ініціативи» імені Ілька Кучеріва та Українським кризовим медіа-центром.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Сумщина переорієнтовує бізнес–зв'язки на Індію

Підприємства Сумщини продовжують шукати заміну діловим партнерам із Росії, куди ще не так давно відправляли левову частку продукції. Одна з країн, на яку переорієнтовується економіка регіону, — Індія. Минулого року зовнішньоторговельний обіг між Сумською областю та цією державою зріс утричі, причому експорт збільшився у сім разів.

Днями в Сумах побував Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Індія в Україні Манодж Кумар Бхарті. Разом із головою облдержадміністрації Миколою Клочком він зустрівся із представниками ділових кіл Сумщини. Мова йшла про перспективу пожвавлення економічних відносин у галузях сільського господарства, фармакології, легкої промисловості та інших сферах.

2017-й Манодж Кумар Бхарті вважає знаковим для обох держав, адже цього року Індія відзначає 70-ліття своєї незалежності та 25-ліття встановлення дипломатичних відносин із Україною. Відбудеться Фестиваль Індії в Україні, учасники якого сконцентруються не лише на гуманітарно-культурних, а й на взаємовигідних економічних проектах.

Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.

На знімку: Микола Клочко (ліворуч) **і Манодж Кумар Бхарті.**
Фото із сайту Сумської облдержадміністрації.

Уперше разом

У столиці Боснії і Герцеговини Сараєво відбулася зустріч прем'єр-міністрів країн Західних Балкан. Одним із найважливіших питань, які обговорили глави урядів, було збереження миру, стабільності й безпеки в регіоні.

За словами голови Ради міністрів Боснії і Герцеговини Дениса Звіздича, злагода й мирне існування є ключем до політичного, соціального та економічного розвитку Західних Балкан. Він наголосив, що вся відповідальність за те, щоб країни регіону не звернули з європейського шляху розвитку, лежить саме на главах урядів.

Більшість ЗМІ країн Західних Балкан вважають, що найважливішим рішенням зустрічі є твердий намір створити в регіоні єдиний ринок. «Ми хочемо зробити рішучий крок у створенні спільного ринку країн Західних Балкан, який стане трампліном до вільної торгівлі в рамках Європейського Союзу», — йдеться у заключному документі, ухваленому на саміті. В ньому прописано створення Регіональної ради зі співробітництва, якій буде доручено виробити на основі консенсусу багаторічний план дій, що гарантує повнокровне функціонування спільного ринку до 2020 року. Це дасть змогу відкрити в усіх країнах регіону понад 80 тисяч нових робочих місць.

Європейський комісар з європейської політики сусідства й переговорів про розширення ЄС Йоганнес Ган привітав цей рішення і запевнив, що в перспективі двері Європейського Союзу відчинено для всіх країн Західних Балкан. «Хочу подякувати прем'єрам шести країн Західних Балкан за те, що ви вперше зібралися разом. Це позитивний сигнал і знак того, якого прогресу ви досягли в подоланні розбіжностей, але вам належить подолати низку перешкод на шляху євроінтеграції», — зазначив єврокомісар. Він побажав погодження дій у створенні спільного ринку на Балканах і запевнив, що ЄС підтримає цю ініціативу й надасть усіляку допомогу в її реалізації.

Під заключним документом саміту свої підписи поставили глави урядів Албанії, Боснії і Герцеговини, Македонії, Чорногорії, Сербії, Косово, що зобов'язує їх відкинути всі розбіжності й об'єднатися заради спільної мети — швидкого просування до вступу в Європейський Союз.

Сербські ЗМІ зазначають, що правоохоронні органи та спецслужби Боснії і Герцеговини відмінно впоралися із забезпеченням безпеки учасників саміту.

І те, що перша зустріч прем'єр-міністрів країн Західних Балкан минула без інцидентів, акцій протесту й провокацій, оглядачі вважають гарним знаком того, що будь-які розбіжності в регіоні можна вирішити за круглим столом. І знайти те спільне, що поєднує країни й народи, а не сіє ворожнечу між ними.

Олександр ВОЛОДИМИРОВ.

Повна версія на сайті golos.com.ua

Саудівська Аравія хоче позбавитися нафтової залежності

Король Саудівської Аравії Салман ібн Абдул Азіз став першим за 46 років королем цієї країни, який відвідав Японію. У столиці король мав зустріч з імператором Японії Акіхіто і провів інтенсивні переговори з прем'єр-міністром країни Шіндзо Абе та членами уряду.

За твердженням японської преси, йшлося про економічне співробітництво та боротьбу з ІДІЛ. Король звернувся до Японії по підтримку у проведенні економічних реформ, які б ослабили залежність його країни від нафтового бізнесу.

Програму диверсифікації економіки та позбавлення її від нафтової залежності уряд Саудівської Аравії ухвалив у квітні минулого року (Saudi Vision 2030). Йшлося про переорієнтацію на інформаційні технології, охорону здоров'я та туризм, лібералізацію ринків і залучення інвесторів.

Найбільш гучним було рішення розмістити акції державного нафтового гіганта Saudi Aramco на світових фондах та створення найбільшого в світі фонду національного добробуту — на 2 трлн. доларів. Нині держава 80% своїх доходів отримує від продажу нафти, і через падіння цін на неї зіткнулася з великим дефіцитом бюджету.

Під час візиту до Японії короля Салмана ібн Абдул Азіза було підписано меморандум, згідно з яким японська сторона надасть технічну допомогу в реєстрації акцій Saudi Aramco на кількох біржах, і не тільки Японії. Компанія вийде на відкритий ринок наступного року. Її попередня ринкова вартість — майже 2 трлн. доларів. Документ підписали виконавчий директор компанії Japan Exchange Group, що управляє Токійською фондовою біржею, та керівник фондової біржі Саудівської Аравії.

За підсумками переговорів було підписано меморандум під назвою «Японо-саудівська перспектива 2030» та розписано конкретні кроки із втілення її у життя. Зокрема, Японія надасть допомогу в проектах з опріснення води — щоби вирішити проблему її хронічної нестачі в цій арабській країні, візьме участь у розвитку інфраструктури, медицини, туризму та у сфері відновлювальної енергії. А також допоможе створити в Саудівській Аравії спеціальну економічну зону для реалізації понад тридцяти проектів із співробітництва між двома країнами.

Ніна БАЛИКОВА.
Токіо.

ДО РЕЧІ

В України та Саудівської Аравії також останнім часом розгортається плідне співробітництво, зокрема у сфері авіабудування та сільського господарства. Рішучість та активність, з якою мешканці арабської країни здійснюють свої реформи, з одного боку — гідні того, щоб активізуватися на ниві власних реформ, а з другого — зрозуміти, що участь України в глобальних планах економічної трансформації такої фінансово потужної країни, як Саудівська Аравія, здатна принести й Україні значний економічний прогрес та вагомий приріст у товарообігу між державами.

Повну версію читайте на сайті golos.com.ua

ПЛАНЕТА

Рішення Міжнародного суду ООН очікується до кінця квітня

Позов до Міжнародного суду ООН став першим кроком України для притягнення до відповідальності РФ за злочини, які були скоєні проти українських громадян в анексованому Криму та на Донбасі. Про це заявив Президент України Петро Порошенко під час зустрічі з українською делегацією, яка представляє наші інтереси в гаазькому суді, **інформує прес-служба глави держави**. В перемовинах взяли участь заступник міністра закордонних справ України з питань європейської інтеграції Олена Зеркаль, міністр закордонних справ Павло Клімкін, міністр юстиції Павло Петренко, Генпрокурор Юрій Луценко та голова СБУ Василь Грицак.

«На жаль, ця справа не швидка, і це займе навіть не місяці, а роки. Але ми чекаємо, що будуть прийняті відповідні заходи, які дозволять принаймні унеможливити нове постачання зброї, терористів», — цитує Президента його прес-служба.

За словами О. Зеркаль, рішення щодо застосування тимчасових заходів у справі «Україна проти РФ» очікується до кінця квітня.

Ю. Луценко, у свою чергу, повідомив, що за час роботи зібрано понад 800 томів матеріалів, із них 300 томів під грифом «таємно» і «цілком таємно». Було опитано 1400 потерпілих, 2000 свідків, проведено 1800 судових експертиз і здобуто 100 000 одиниць речових доказів, зокрема зразки зброї та військової техніки виробництва РФ, захоплені українською армією під час боїв.

Розбавляли препарати... водичкою

У Румунії спалахнув гучний скандал навколо фармацевтичної компанії Hexi Pharma, яка більш як 340 лікувальним закладам країни постачала розведені дезінфектанти. Це стало відомо в результаті журналістського розслідування, проведеного популярним виданням «Газета Спортурілор».

Незважаючи на погрози й шантаж, журналісти розкопали такі факти, від яких у багатьох у країні волосся стало дибa, а прокуратура впритул розпочала їх перевірку. З'ясувалося, що концентрація активних речовин у дезінфекційних розчинах Hexi Pharma була вдесятеро нижча від необхідної за стандартами і зазначеної на етикетках. Ось чому низка бактерій і вірусів після обробки таким розчином виживала й продовжувала становити загрозу для хворих. Увагу журналістів привернув факт великої кількості інфекційних заражень із фатальним наслідками в 50 лікарнях країни, дев'ять із яких розташовані в столиці. Так вони й вийшли на розведені препарати. Найбільш обурило румунів те, що Hexi Pharma продала свої препарати лікарням, де перебували молоді люди, котрі постраждали під час пожежі в одній з дискотек Бухареста. Цей інцидент став приводом для протестів по всій країні й призвів до того, що прем'єр-міністр Віктор Понта пішов у відставку.

Прокуратура вже висунула обвинувачення проти директора фірми Hexi Pharma Флорі Діну й головного хіміка Міхая Лева в тому, що вони перешкоджали боротьбі із заразними хворобами в лікувальних закладах Румунії. Із 41 продукту, проданого фармацевтичною компанією за шість років, з 1 червня 2010 по 16 травня 2016, 39 виявилися з невідповідною концентрацією активних речовин і дезінфікуючою ефективністю. На цьому Hexi Pharma заробила понад 25 мільйонів євро.

Олександр БІЛИК.

6 квітня Європарламент голосуватиме за український безвіз, а дебати з цього питання відбудуться 5 квітня (сайт ЄП)

Аптеку, в якій продавали наркомісні препарати без рецептів, викрили у Тернополі працівники підрозділу протидії наркозлочинності спільно зі слідчими міського відділу поліції. Тут також виявили протерміновані лікарські засоби та препарати з явними ознаками фальсифікації, *інформує наш власкор Михайло Лисевич*

За останні півроку фахівці Луганської обласної дитячої клінічної лікарні прооперували в урологічному відділенні п'ятеро дітей з аномаліями верхніх сечових шляхів. Уперше за п'ять років проведено операцію двомісячному немовляті. Хірургічне втручання було успішним і завдяки придбаному сучасному європейському обладнанню, *повідомляє наш власкор Павло Воронцов*

Макаренко набагато сучасніший за його критиків

У Полтаві та приміському селі Ковалівка два дні тривала XVI міжнародна науково-практична конференція, присвячена видатному педагогу Антону Макаренку. Організували її працівники кафедри педагогічної майстерності та менеджменту Полтавського національного педагогічного університету імені В. Короленка.

Цього разу захід за участю понад 80 науковців з України та зарубіжжя (зокрема з Німеччини, Італії, Польщі, Казахстану та Ізраїлю) відбувався під девізом «Макаренкознавчий вимір актуальних питань соціальної адаптації особистості». Дослідники знайомилися з досвідом кращих сучасних педагогів, які взяли на озброєння напрацювання класика, обговорювали проблематику створення умов для становлення та розвитку особистості, виховання молоді в полінаціональному середовищі, професійної підготовки фахівців тощо.

У Ковалівці учасники конференції разом із представниками освітньої комісії облради зібралися на території тамтешнього музею-заповідника, де свого часу функціонувала очолювана Антоном Макаренком знаменита дитяча колонія імені Максима Горького. Тож їхня спільна робота розпочалася біля пам'ятника видатному педагогу **(на знімку)**, до підніжжя якого вони поклали квіти. До фахової розмови долучилися також учителі та учні Полтавської обласної гімназії-інтернату для обдарованих дітей із сільської місцевості імені А. Макаренка, що розташована в Ковалівці.

Під час конференції не оминули, звісно, й тему осучаснення педагогіки Макаренка, її прийнятності для нинішніх реалій. Адже працював він у часи тоталітаризму... «При цьому досяг досі ніким не перевершеного результату — безрецидивного перевиховання понад трьох тисяч неповнолітніх правопорушників, — зазначив знаний науковець із Полтави, кандидат психологічних наук Володимир Моргун. — А тепер згадайте сьогоднішні більш ніж скромні досягнення у вихованні важких дітей і підлітків, адаптації до соціуму тих, хто опинився на його дні, та майже повне ігнорування на практиці народної трудової педагогіки. Тож намагання деяких наших «гарячих голів» і «суперпатріотів» скинути педагогіку Макаренка з «корабля сучасності», вважаю, м'яко кажучи, помилковими. Тим паче, що її вивчають і застосовують у всьому цивілізованому світі».

Василь НЕЙЖМАК.
Полтава.
Фото автора.

Олег Ляшко пропонує навічно закріпити в Конституції землю за фермерами

Лідер Радикальної партії запропонував внести зміни до Конституції України, в яких визначити, що основна форма господарювання на селі — фермерські господарства.

«Земля і люди — головне багатство України. Натомість влада хоче позбавити українців права володіти своєю землею. 55 народних депутатів звернулись до Конституційного суду з вимогою скасувати мораторій на продаж земель сільськогосподарського призначення, який, на превеликий жаль, діє лише до кінця цього року. Незабаром уряд збирається внести на розгляд парламенту законопроект про запровадження ринку землі, який дасть змогу транснаціональним корпораціям пограбувати українців. Земля має належати народу України, тим, хто на ній живе та обробляє її, а не іноземним зайдам та аграрним латифундистам! Держава має створити умови, щоб земля годувала нинішнє і наступні покоління українців, а не безповоротно потрапила до рук іноземців, спекулянтів та сировинних олігархів», — упевнений політик.

Народний депутат пропонує передусім провести інвентаризацію всіх земель в Україні: «Досі незрозуміло, скільки в Україні мільйонів гектарів незатребуваних паїв, наприклад, від померлих, у яких немає спадкоємців, або скільки землі в корупційний спосіб здається в оренду райдержадміністраціями, і гроші йдуть у кишені чиновників, а не до місцевих бюджетів», — наголосив лідер опозиційної фракції.

Водночас Олег Ляшко закликав парламентаріїв підтримати ініційовані Радикальною партією зміни до Конституції, якими вони пропонують назавжди закріпити землю за українськими фермерами.

«Давайте на рівні Конституції закарбуємо, що головний господар на українській землі — український фермер, і назавжди захистимо українську землю від дерибану латифундистами та скуповування іноземцями. Українська земля має служити українцям!» — наголосив парламентарій.

Лідер фракції РПЛ зазначив, що пропонує якісну нову модель сталого розвитку українського села, і ці зміни до Конституції принципово важливі для захисту національних інтересів.

Уляна ДВОРАКОВСЬКА.

На знімку: Олег Ляшко переконаний, що українська земля повинна годувати українців.
Фото Османа КАРІМОВА.

Представили найлегший протез

Генеральний директор протезного підприємства в Україні Нагендер Парашар привіз до Дніпра на презентацію сучасні колінні вузли для протезів при ампутації ніг. Вони нічим не поступаються імпортним аналогам: зручні, легкі, безпечні.

За інформацією Н. Парашара, комплектуючі для них імпортували, тепер їх експортують, бо почали плавити у власних печах. Зокрема, колінний вузол «Колібрі» — найлегший у світі, його вага 232 грами. А завдяки модульному вузлу «Клаксон» можна вільно ходити, кататися на велосипеді та займатися спортом. Такі протези повертають радість руху.

За три роки війни на сході 40 бійців Дніпропетровщини отримали тяжкі поранення, що призвели до ампутації. За інформацією радника голови Дніпропетровської ОДА Ольги Горб, усі вони отримали протези за державною програмою та пройшли реабілітацію.

Як отримати протез, можна прочитати в пам'ятці, яку підготувала київська громадська організація «Підмога info», що захищає людей з інвалідністю. У ній міститься інформація про безплатність установлення та ремонту протеза, а також самостійний вибір того, де і як протезуватися.

Олена ЧЕРНЯВСЬКА.
Дніпропетровська область.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Пригостять березовим соком

Держлісгоспи Житомирщини розпочали заготівлю березового соку. А щоб цей дарунок природи був справді цілющим, лісівники чітко дотримуються правил та рекомендацій. Підсочування беріз можна проводити тільки в тих лісах, де рівень забруднення радіонуклідами не перевищує допустимі норми. Крім того, кожна партія соку також підлягає радіаційному контролю.

Заготівлю березового соку дозволено проводити не на всіх ділянках лісу, а лише на тих, де через 10 років проводитиметься рубки. Для промислової заготівлі соку необхідно мати ще й дозвіл — лісовий квиток, який видається після внесення рентної плати до місцевого бюджету. Ліміти ж на заготівлю березового соку на території Житомирщини затверджено розпорядженням голови обласної державної адміністрації.

Торік лісгоспи області заготовили 7,5 тонни цього цілющого напою.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.
Житомирська область.

Слобожанських трамвайників навчатимуть на Галичині

Комунальному підприємству міськради «Конотопське трамвайне управління» не вистачає сімох водіїв. На роботу їх набиратимуть за конкурсом, та ще й попередньо навчатимуть управляти рейковим транспортом. Претенденти вже проходять співбесіди. Серед них відберуть найкращих та направлять на навчання до Львова. Там майбутні водії стажуватимуться п'ять місяців. Проїзд в обидва кінці, проживання та харчування фінансуватиме Служба зайнятості.

Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.

ЦИФРА

158 одиниць комп'ютерної техніки вилучили поліцейські у Рівному під час десяти санкціонованих обшуків у нежитлових приміщеннях, де надавалися незаконні послуги у сфері грального бізнесу.

Ідеться, зокрема, про 80 системних блоків, 78 моніторів та 2,8 тисячі гривень «виручки».

Олександра ЮРКОВА.

Грішми не обділили жодного освітянина

Слідом за вихователями дитячих садків івано-франківські депутати підняли зарплату освітянам позашкільних навчальних закладів міста.

Нагадаємо, що рішенням січневої сесії цього року вихователям за рахунок коштів міського бюджету підняли оклади на 70 відсотків. Тоді обласний центр Прикарпаття став першим містом, яке виправило урядову несправедливість щодо підняття зарплатні винятково вчителям загальноосвітніх шкіл. Таким чином, з 1 березня підвищену заробітну плату отримуватимуть спеціалісти восьми позашкільних закладів, що належать до відомств департаментів освіти і науки та культури Івано-Франківської міської ради.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Сусіди допомогли вакцинами

У рамках гуманітарної допомоги Угорщина виділила Закарпаттю вакцину від кору, паротиту і краснухи. Вантаж із Будапешта до Ужгорода доставили на спецавтомобілі. На кордоні його прийняли голова ОДА Геннадій Москаль та Генеральний консул Угорської Республіки в Ужгороді Йожеф Бугайла. «Область відчуває нестачу вакцини для щеплення дітей, тому ми звернулися по допомогу до Угорщини, — цитує Г. Москаля прес-служба ОДА. — Це тільки перший транш допомоги, за яку Закарпаття висловлює щиру вдячність». Отримувачем гуманітарного вантажу виступило товариство Червоного Хреста, яке після розмитнення вакцини передало її обласній інфекційній лікарні.

Василь НИТКА.
Ужгород.

Ще одного атовця захистила Феміда

Деснянський суд Чернігова встановив юридичний факт участі добровольця Євгена Руденка в бойових діях, пов'язаних із захистом незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України. За словами керівника правового центру Оксани Голубової, ця організація допомогла у судах створити підґрунтя для отримання статусу учасника бойових дій уже сімом добровольцям.

Чоловік виконував свій обов'язок у зоні проведення АТО у складі добровольчого українського корпусу «Правий Сектор» у районі Авдіївки та Мар'їнки Донецької області. Нагороджений медаллю «За оборону Донбасу». Має документи, які засвідчили його перебування там. Це підтвердили на суді і свідки.

Виконавчий комітет Чернігівської міськради ухвалив рішення виділити Євгену Руденку кімнату комунальної квартири житловою площею 11,6 кв. м по вулиці Преображенській терміном на шість місяців.

Василь ЧЕПУРНИЙ.
Чернігів.

На Кіровоградщині за два місяці сплачено понад 33 млн. грн. акцизного податку (УНН)

Об'єднали зусилля, аби міст не постраждав

Через опади та танення снігу в річці Сіверський Донець піднявся рівень води, і підмило опори мосту «Томашовський», що сполучає міста Рубіжне та Лисичанськ. Причому потік води змив прибережні дерева, сміття та гілля, і все це скупчилося під спорудою. Виникла загрозлива ситуація, що могла призвести до часткового пошкодження опори мосту і тим самим створити перешкоди для проїзду транспорту. Вихід бачився один — негайно обстежити споруду і визначити первинні заходи з усунення недоліків, а також провести частковий ремонт.

Прагнучи убезпечити умови руху, поліцейські по нагляду за дорожнім рухом на деякий час обмежили пересування вантажного транспорту по мосту на час прибиральних та ремонтних робіт. Спільна бригада ДСНС, дорожників та поліції оперативно провела заходи з розчищення від дерев і сміття акваторії річки під мостом, а також укріпила насип та опори навколо споруди. За інформацією Управління превентивної діяльності ГУНП в Луганській області, наразі забезпечено безперешкодний потік води під чотирма з шести прольотів мосту. Зараз рух транспорту на цій ділянці автодороги повністю відновлено.

Тим часом військовослужбовці Збройних Сил України допомогли населенню переправлятись через Сіверський Донець. У 2014 році бойовики «ЛНР» зруйнували міст, отже, мешканці Тошківки, Кримського, Світличного та інших населених пунктів, контрольованих Україною, були позбавлені можливості їздити до Сєвєродонецька, який вважається нині обласним центром. Після погодження з Луганською облдержадміністрацією плану монтажу переправи, підрозділи інженерних військ Збройних Сил України за стислий термін облаштували шляхопровід за усіма нормами експлуатації. Неподалік селища Нижнє люди та автомобільний транспорт перетинають річку за допомогою понтонного мосту. У середньому за добу ним проходять 400—500 жителів прифронтових селищ та проїздить 80—100 автомобілів. За словами командування окремої механізованої бригади Сухопутних військ, воїни якої забезпечують роботу понтонного мосту, свої зусилля вони спрямовують і на те, аби убезпечити життя цивільних осіб.

Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.

Фото прес-служби управління превентивної діяльності ГУНП.

ТИМ ЧАСОМ

У високогір'ї впала друга електроопора

Адміністрація «Прикарпаттяобленерго» обіцяє фінансову винагороду за інформацію про крадіїв металу, через яких у Верховинському районі впала вже друга 25-метрова електроопора. Це вже другий випадок, який ставить під загрозу відкриття лінії 110 кВ «Яворів-Ільці», що має забезпечувати район надійним електропостачанням. Нагадаємо, перша електроопора на полонині Бабіївка, в районі гори Ігрець, впала 20 січня. Незважаючи на численні звернення обленерго до правоохоронців щодо цього інциденту, жодних результатів немає. «Ми вражені цинічністю злодіїв, які в гонитві за грошима ставлять під удар енергозабезпечення всього Верховинського району, також ми стурбовані відвертою бездіяльністю правоохоронців, які за два місяці ні на крок не наблизилися до виявлення зловмисників, — цитує технічного директора ПАТ «Прикарпаттяобленерго» Олега Сеника прес-служба товариства.

Через ці крадіжки, відкриття лінії «Яворів-Ільці», яке мало відбутися уже в квітні, переноситься на невизначений термін.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...ремонтні роботи на «Запоріжкоксі» закінчилися трагедією

На підприємстві «Запоріжкокс» у четвер стався вибух газу. Загинули четверо робітників — троє на місці і один в кареті швидкої допомоги. Всі жертви не є працівниками підприємства, а представляли підрядну фірму «Промінтегра», яка забезпечувала ремонт заводського обладнання.

Як ідеться в офіційному повідомленні прес-служби «Запоріжкоксу», «на даху накопичувача кінцевого охолодження коксового газу проводилися вогневі роботи із застосуванням газового пальника та апарату електрозварювання». Попередньо через грубе порушення техніки безпеки «сталося займання газу, який виходив назовні через розвантажувальний клапан у безпосередній близькості від виконання робіт».

Як розповідають свідки події, людей розкидало від епіцентру вибуху щонайменше на 50 метрів. Через те шансів вижити у них не було. Розслідуванням трагедії займаються одразу кілька компетентних комісій.

Додамо, що приватне акціонерне товариство Запорізький коксохімічний завод «Запоріжкокс» — п'яте за рівнем виробництва коксу в Україні підприємство. Його доля в загальному балансі згаданої сировини для металургійної галузі — 10 відсотків.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

...за фактом опору правоохоронцям відкрито кримінальне провадження

Під час патрулювання у селищі Клесів, що в Сарненському районі на Рівненщині, придані сили Нацполіції зупинили без номерних знаків квадроцикл із причепленою до нього мотопомпою кустарного виробництва. Проте задокументувати кримінальне правопорушення поліцейським завадили майже тридцять агресивно налаштованих невідомих, які заблокували службовий автомобіль. На вимоги поліцейських залишити місце події та не перешкоджати їхній роботі невідомі не реагували, а, навпаки, почали поводити себе зухвало, погрожуючи фізичною розправою і службовими неприємностями.

У цей час на підмогу односельчанам під'їхали ще декілька місцевих на трьох авто, які почали підбурювати натовп. Намагаючись пошкодити службове авто, вони закликали до фізичної розправи над поліцейськими та висловлювали намір забрати в них вогнепальну зброю. За чисельної переваги зловмисникам вдалося затягнути квадроцикл із мотопомпою в двір будинку, який знаходився поруч. Тілесних ушкоджень ніхто з працівників поліції не отримав.

За фактом опору працівникам поліції під час виконання ними службових обов'язків розпочато досудове розслідування.

Про це «Голосу України» повідомили у відділі комунікації поліції Рівненської області.

...об'єднаним громадам допоможуть з робочими місцями

Служба зайнятості на Сумщині звернулася до керівників об'єднаних територіальних громад із пропозицією взяти участь у пілотному проекті. Таких громад в області вже 14, там мешкають десятки тисяч людей, і для багатьох з них проблема безробіття є однією з найбільш актуальних. Обласна служба зайнятості допоможе місцевим жителям налагодити бізнес з надання перукарських послуг, ремонту взуття, одягу, побутової техніки тощо. За необхідності зареєстровані безробітні можуть пройти навчання або перенавчання. Служба зайнятості також обіцяє взяти участь у співфінансуванні громадських робіт на територіях об'єднаних громад та допомогти організаційно.

Вл. інф.

РЕГІОН: ТЕРНОПІЛЬЩИНА

Створили 210 ОСББ за рік

Тернопільщина є лідером серед регіонів України за кількістю створених об'єднань співвласників багатоквартирних будинків. Про це йшлося на засіданні колегії управління житлово-комунального господарства облдержадміністрації.

«Протягом 2016 року в області створено 210 об'єднань співвласників багатоквартирних будинків. Станом на 1 січня цього року в регіоні функціонує 1004 ОСББ. Призначено сім управителів у багатоквартирних будинках», — повідомила виконувач обов'язків начальника управління Софія Близнюк.

Добровольцям — додаткова пільга на комуналку

Добровольці АТО, які зареєстровані та проживають у Тернополі, отримають 75% пільгу на оплату комунальних послуг з міського бюджету. Таке рішення прийняте на черговому засіданні виконавчого комітету міської ради з метою соціальної підтримки добровольців. Для отримання пільг слід подати в управління соцполітики необхідні документи.

Різні будинки — різна оплата

Виконавчий комітет надав повноваження управлінню ЖКГ, благоустрою та екології встановлювати та коригувати тарифи на житлово-комунальні послуги. Це означає, що тарифи за обслуговування багатоповерхівок встановлюватимуть для кожної окремо, але після узгодження з мешканцями.

«Балансоутримуюча організація має розробити з урахуванням усіх аспектів вартість тарифу для кожного будинку окремо, обговорити його з мешканцями, і лише після цього управління ЖКГ буде затверджувати/незатверджувати тариф і контролювати, щоб він відповідав якості послуг, які надаються», — коментує це рішення міський голова Сергій Надал.

Неправильно оформлена субсидія веде до... суду

Мешканка Теребовлянського району, вказавши недостовірні дані у декларації про доходи, завдала державі збитків на суму понад дванадцять тисяч гривень, інформує відділ комунікації Нацполіції в області.

У 2016 році вона оформляла документи, щоб отримати субсидію на використання твердого палива та дві матеріальні допомоги, передбачені для малозабезпечених родин. Але не вказала усіх джерел доходів.

Жінка живе у селі Вишнівчик, сама виховує двох дітей. Взявши до уваги подану нею декларацію, управління праці та соціального захисту населення РДА надало їй субсидію на паливо в розмірі 1800 грн., а також дві матеріальні допомоги на суму 10 тис. грн. Згодом з'ясувалося, що вона не вказала факт придбання у 2015-му земельної ділянки за понад 50 тис. грн. Тепер громадянка може бути притягнута до відповідальності за ст. 190, частина 1 Кримінального кодексу України. Жінка у скоєному зізналася. Стверджує, що забула вказати покупку, і пообіцяла повернути державі усі сплачені їй кошти. Крапку у цій справі поставить суд.

Михайло ЛИСЕВИЧ.

Донори в погонах

Офіцери управління оперативного командування «Захід» укотре стали донорами для онкохворих дітей. Дехто з військових тільки долучається до донорства, а ось офіцер військово-медичної служби управління оперативного командування майор Дмитро Горбаль за останні кілька років шість разів здавав кров у Тернополі, Вінниці, Чернівцях та Рівному.

Загалом упродовж цього тижня донорами стали майже п'ятдесят військовослужбовців п'яти військових частин Рівненського гарнізону. Добровільна акція із здачі крові за участю військових триватиме до кінця місяця.

Про це «Голосу України» повідомив офіцер прес-служби Міністерства оборони України в Рівненській області підполковник Віктор ШУБЕЦ.

На знімку (на передньому плані): до донорства долучився майор Вадим ГОРІШКЕВИЧ.

Фото автора.

У рамках гуманітарної допомоги Угорщина виділила Закарпаттю вакцини від кору, паротиту та червінки (УНІАН)

Мешканці села Комарівка, що в Борзнянському районі на Чернігівщині, створили громадську організацію й виграли фінансування за кошти проекту ЄС і програми ООН «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду». Тепер сільську амбулаторію опалюватиме нова котельня, що працює на різних видах палива. Також тут замінили вікна, на черзі — двері, *повідомляє наш власкор Василь Чепурний*

Електрику взяв у вітру, а паливо виготовив із цурок

Якщо на цю вітроустановку дивитися із близької відстані, то шапку на голові можна й не втримати. І нехай падає. Житель Рубіжного Леонід Кизяєв (на знімку) гідний того, щоб перед його винахідницьким талантом «зняти капелюха»

Вітряк над гаражами на околиці Рубіжного привертає увагу кожного зацікавленого. Сьогодні, коли в країні виникла проблема з енергопостачанням, такі альтернативні джерела викликають не просто цікавість, а навіть повагу до людини, що спорудила таку унікальну в цих краях установку.

Хазяїн і автор цього вітрогенератора — 41-річний підприємець Леонід Кизяєв. Він уже звик до прояву уваги до свого винаходу, і тільки-но поряд із вітряком з'являються люди, готовий відповідати на запитання й консультувати. За два з половиною року біля майстерні побували приблизно тисяча людей, однак жодної нової вітроустановки за цей час у Рубіжному так і не з'явилося.

Встановити вітряк Леоніда змусили обставини. Коли в Рубіжному розпочалися бойові дії, родина, втомившись ховатися в підвалах, вирішила виїхати з міста. Через деякий час повернулася додому, однак умови для життя в 2014-му виявилися складними. У Леоніда була своя майстерня з виготовлення пам'ятників, але через регулярні відключення світла виробництво простоювало. Удень ще можна було працювати на вулиці, а в дощ і холод доводилося ховатися до приміщення.

Як розповів Леонід, «довелося швиденько зробити вітряк». Початкова його висота була шість метрів, потім наростив щоглу до 12,5 метра. Розмах лопатей — 2,8 метра. За вітру 11 метрів на секунду вітряк виробляє до кіловата електроенергії. Коли бувають урагани до 20 метрів на секунду, електроенергію дівати нікуди...

— Швиденько? Це як?

— В Інтернеті є вся інформація про те, як зробити такий агрегат. Вивчив досвід інших, купив деталі. Потім зібрав, поставив... Руки є, голова працює. Мені це недорого вийшло. Тепер думаю підсилити генератор і залишки енергії віддавати іншим. На щоглі стоїть прожектор, і коли з електрикою перебої, голова гаражного кооперативу просить вмикнути цей прожектор для освітлення території. Коли починається вітер, у мене надлишок енергії, й за рахунок цього опалюю приміщення гаража. Я, до речі, пропоную кооперативу встановити чотирип'ять світлодіодних ламп, які б працювали від вітряка, і в такий спосіб постійно освітлювати територію. Мова не йде про продаж цієї електроенергії. Вітряк поставлено на землі кооперативу, і частина виробленої енергії на освітлення гаражів стане платою за оренду землі. Енергія накопичується в акумулятори. Що їх більше — то краще, можна більше накопичити. У нас їх вісім. Якщо, скажімо, на добу вимкнуть світло, нам вистачить накопиченої енергії, щоб продовжувати роботу. Верстат з роботи із гранітом, наприклад, споживає 100—180 ватів. Вистачає.

Леонід з родиною мешкає в багатоквартирному будинку, а якби в нього був свій будинок...

— ...То в мене була б своя електроенергія й не тільки це, — посміхається він.

Про придбання приватного будинку розмова поки що не йде, а от про те, щоб установити вітряк біля своєї багатоповерхівки, Леонід думку виношує. Нині разом із сином Валентином вони споруджують другий 3Д-принтер з більшим робочим полем для виготовлення пластикових лопатей майбутнього вітрогенератора. До речі, перший такий верстат у розібраному вигляді Леонід купив півтора року тому. Разом із сином зібрали, налагодили. Валик навчається в Рубіжанському політехнічному коледжі на механіка, успішно освоїв програму AvtoCAD. Талантом пішов у батька й діда.

— Якщо я поставлю вітряк для своєї квартири, то зможу вирішити низку проблем. У мене автономне опалення і, як у всіх, безліч побутової техніки. У разі відключенні світла я не страждатиму. З вітряком ти незалежний від загальної енергосистеми, немає перепадів у подачі електроенергії. Економії, щоправда, спочатку не буде. Вона з'явиться пізніше. Відмовитися від центрального електропостачання й повністю перейти на користування вітроустановкою я поки що не планую. Не бачу сенсу ставити потужний генератор, тому що в нас не такі великі вітри. Але заощаджувати можна. Вітрогонна установка одного мого знайомого з Харкова стоїть на міський 14-поверхівці й автономно освітлює під'їзд. Щось схоже я б хотів установити і на своєму шестиповерховому будинку. У цьому разі великого вітру не треба, генератор можна поставити в будь-якому місці, де є протяг. А протяги зазвичай бувають між будинками. Поки що я поставлю вітряк для себе, але якщо комунальники захочуть — можна спорудити його й для всього під'їзду. На жаль, ніхто із влади нашою ідеєю не перейнявся й можливістю поки що не скористався.

У розмові з Леонідом звертаєш увагу на те, як буденно розказує він про ті речі, які справді заслуговують на увагу й повагу. Усе в нього «просто, легко, без напруження»... Цікаво, а яким своїм винаходом він все-таки пишається?

— Літаком, — відповідає Леонід без усякого пафосу. — Найсерйознішою роботою був одномісний літак. Мені довелося його продати. Я в дитинстві мріяв бути льотчиком. Професіоналом не став, але політати довелося. У мене були знайомі, літали на АН-2, зрошували поля. Запрошували бути другим пілотом, тож годин я налітав достатньо. Літак — моя мрія, і я її здійснив.

І це не все, чим дивує ця людина. Біля його майстерні стоїть «привіт» із 30-х років минулого століття — газогенератор, установлений на автопричепі. Колись автомашини їздили на... дровах: закинув пару мішків друзок у кузов — і поїхав. Це принцип піролізного котла: дрова тліють, виділяють газ, він відділяється й фільтрується, охолоджується й використовується у своїх цілях. Леонід згадав про цю прадідівську технологію, коли ціни на бензин стали сильно «кусатися», і приладнав установку на причепі до «Газелі». Коли їде по роботі на велику відстань від дому, скажімо, у Новоайдар, — чіпляє причіп до мікроавтобуса, підключає установку — і вперед! Щоб доїхати до Новоайдара, потрібно пару мішків цурок. Економія на бензині становить гривень 500. На блокпостах рота відкривають, побачивши таке видовище, — машина на дровах.

І в Рубіжному таки знайшовся послідовник Леоніда. Нині закінчується підготовка до монтажу вітрогонної установки на одній із дач. З настанням темряви в кооперативі вимикають електрику. З цієї причини люди не можуть завести домашнє господарство, курей, наприклад, яким потрібне світло. От одна родина й вирішила за допомогою Леоніда поставити у своєму дворі вітрогон. Життя змусило звернутися до альтернативного джерела електроенергії. І Леонід вважає, що таких «просунутих» із його допомогою буде більше.

Павло ВОРОНЦОВ.

Луганська область.

Фото автора.

Тим часом

«Зелена» електроенергія, вироблена за рахунок енергії вітру й поставлена в національну електромережу, дала змогу Україні скоротити викиди вуглекислого газу в атмосферу більш як на 1 мільйон 329 тисяч тонн і забезпечила в еквіваленті понад 2,8 мільйона домашніх господарств за середнього їх споживанні 400 кВт/год. на місяць, або 4,5 мільйона родин, які живуть у багатоквартирних будинках із середнім місячним споживанням електроенергії 250 кВт/год. Як свідчить статистика, 2016 рік, завдяки стимулюючому законодавству й здешевленню технологій, став поки що найінтенсивнішим за кількістю встановлених будинкових вітрогенераторів пересічними українцями. Цього року обсяг виробництва електроенергії такими вітрогенераторами вже досяг чверті мільйона кВт/год. Це доволі позитивна тенденція, що вказує на переорієнтацію громадянського суспільства в бік відновлюваних джерел енергії.

Місто хоче відмовитись від газу

Насамперед від того, що використовується в котельнях. Такий амбітний проект влади і комунальників Кам'янця-Подільського. Міське комунальне підприємство «Міськтепловоденергія» хоче в недалекому майбутньому відмовитися від використання природного газу і виробляти теплову енергію виключно з альтернативного палива.

Підприємство вже має досвід ефективної роботи шести котелень на твердому паливі. Важливим кроком стало і переведення останнім часом на альтернативні енергоносії двох найбільших у місті діючих котелень та будівництво унікальної теплової електростанції. Органічні пелети та деревні тріски вже нині зігріватимуть мешканців одного з мікрорайонів міста. На початку березня тут відбувся запуск потужного твердопаливного котла, який вироблятиме три мегавати теплової енергії. Він забезпечуватиме теплом і гарячою водою майже півсотні житлових будинків та дванадцять навчальних закладів, розташованих поблизу. Завдяки роботі нового устаткування вдасться відмовитись від споживання 2,2 мільйона кубометрів природного газу на рік. Досягти цього і провести реконструкцію котельні підприємству вдалося завдяки коштам Державного фонду регіонального розвитку. Саме звідти на проект було виділено понад 8 мільйонів гривень.

Друга черга реконструкції з переобладнанням котлів на альтернативні види палива нещодавно завершилась і на іншій міській котельні. Вона забезпечуватиме централізованим теплопостачанням та гарячою водою майже 25 тисяч мешканців мікрорайону Жовтневого. Тепер на дерев'яних трісках та біопелетах тут працюватиме два твердопаливні котли по шість мегаватів кожен. Вартість цього проекту становить 18,2 мільйона гривень. Провести реконструкцію котельні також удалося завдяки коштам Державного фонду регіонального розвитку. До того ж потенціал заміщення природного газу сягає 4,4 мільйона кубометрів на рік.

Тепер у місті йде будівництво сучасної теплоелектростанції з комбінованим виробництвом теплової та електричної енергії газовими і твердопаливними котлами. Його завершення планується до кінця року. На новій ТЕС працюватиме два твердопаливні котли загальною потужністю 15 мегаватів та два газові по 12 мегаватів кожен. Цей проект, що реалізується завдяки кредиту Світового банку, заслужено розраховує на статус унікального. Адже на станції буде встановлено турбіни зі спеціальним модулем, де використовуватиметься рідина з температурою 200^{0}С. Кам'янець-Подільський стане п'ятим містом у світі і третім в Європі, де використовуватимуть такий сучасний метод виробництва теплової енергії. Монтаж системи на теплоелектростанції планують завершити до наступного року. Новітня ТЕС дасть змогу зменшити споживання газу та забезпечить його заміщення на 8,4 мільйона кубометрів упродовж року.

Торік теплоенергетикам міста вдалося замістити 1,5 мільйона кубометрів природного газу. А після того, як сповна запрацюють всі згадані проекти, заміщення блакитного палива зросте у десять разів. У літній період воно буде стовідсотковим, адже для забезпечення гарячого водопостачання використовуватимуть лише тверде паливо українського виробництва.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Кіловати... із сонячних променів

Уперше у приватному обійсті Кіровоградщини встановлено новітню сонячну підстанцію, що виробляє електроенергію із сонячного проміння.

— Інновації мене завжди приваблювали, — розповідає про свою ідею голова асоціації фермерів та приватних землевласників Кіровоградської області Іван Андрійчук. — Подобається йти в ногу з часом!

Довго вивчав чоловік одне із важливих питань — перенавантаження електромереж, що спричиняється збільшенням кількості електроприладів у наших домівках. А через це падає напруга, сягаючи не 220 вольтів, а майже 190. Розв'язання проблеми є, але не кожен цим переймається. От і вирішив Іван Андрійчук розпочати із себе.

Для того, щоб вирівняти напругу в електромережі по вулиці Іоанна Богослова (колишня Колгоспна в смт Голованівськ), перед Новим роком встановив пан Іван на даху свого будинку сонячну підстанцію потужністю 27 кіловатів, що складається із 103 сонячних батарей **(на знімку)**. Вона під'єднана до загальнодержавної електромережі. Тобто енергія не акумулюється лише для господаря, а віддається для використання всім жителям селища.

Працює сонячна станція лише в ясну погоду. У нічний період та в той час, коли покрита снігом, електроенергія не виробляється, а в похмуру погоду батареї працюють на 70 відсотків нижче своєї потужності. Є лічильник, який повідомляє, скільки вироблено та спожито електроенергії. Тож за січень 2017-го електростанція виробила зовсім незначну кількість енергії через похмурну та снігову погоду. Тобто спожито було більше, ніж виробили сонячні батареї. Додамо, що за світовий день будинок Івана Андрійчука споживає 8—10 кіловатів. А для того, щоб використовувати лише свою електроенергію, потрібно встановлювати додаткові акумулятори, яких у господарстві поки що немає.

А влітку, переконаний господар, електроенергії вироблятиметься більше, ніж він зможе спожити. У такому разі Обленерго оплачуватиме власнику підстанції вироблену електроенергію за «зеленим тарифом» — 0,47 євро за один кіловат. Також автоматично зніматимуться і надходитимуть додаткові кошти до районного бюджету. Іван Андрійчук дуже задоволений своїм рішенням, бо справді зробив гарну справу не лише для себе та своєї вулиці і селища, а й для навколишнього середовища.

Записала **Ольга КЛИМЕНКО.**

Голованівськ Кіровоградської області.

Фото автора.

На блокпостах рота відкривають, побачивши таке видовище, — машина на дровах

Театр на Подолі тепер не відкриють ні в травні, ні в листопаді

Споруда може повторити долю Гостиного двору

На жаль, артистам Театру на Подолі не вдасться зіграти прем'єру на честь новосілля, що намічалося в новій будівлі на травень.

Свого справжнього театрального приміщення, а не пристосованого під потреби Мельпомени, талановитий колектив чекає від початку 90-х років минулого століття. Здавалося, ось ще трішки — завершаться внутрішні роботи у зведеній будівлі, і театр-мрія із залою на 300 місць та сучасним обладнанням готовий. Нині тривають роботи всередині споруди, створюється інтер'єр. Робітників на будові чимало.

Нагадаємо: частині активних киян не сподобався фасад будівлі: швидко склали електронну петицію, розтиражували звернення громадського об'єднання «Громада Андріївського узвозу» і заждали зупинення усіх робіт. І не тільки в цьому місці, а й на об'єктах, що споруджуються поруч: «Найбільше непокоїть будівництво багатоповерхового готелю за адресою Андріївський узвіз №14-16, що навпроти Будинку-музею Булгакова, де зухвало підривається знакове для Києва місце — Замкова гора. Тут, з початком будівельного сезону, уже активно працюють екскаватори, зрито більшу частину ґрунту, стоять підйомні крани. Крім того, планується зведення ще одного багатоповерхового готелю на розі узвозу й Боричевого току. А ще дві земельні ділянки нещодавно було відведено під новобудови у дворі будинку № 32 на Андріївському узвозі — під будівлею Національного музею історії України. Усе це свідчить про катастрофічну ситуацію з охороною культурної спадщини на Андріївському узвозі».

На демарш жителів міста відреагувала влада Києва: провели громадські слухання в Департаменті містобудування і архітектури, намагаючись скласти план дій. Минулого тижня при департаменті створено робочу групу для врегулювання ситуації навколо Театру на Подолі. До неї увійшли представники всіх зацікавлених груп: від громадського об'єднання «Громада Андріївського узвозу», театру до архітекторів і реставраторів.

За словами заступника голови Київської міськдержадміністрації Володимира Бондаренка, зараз усі погодилися з тим, що театру дуже потрібне нове приміщення. Тому влада міста чекає, що фахівці дадуть чіткі рекомендації: що робити з будівлею театру. Крім того, потрібно виробити механізм обговорення із громадськістю та з професіоналами таких питань: містобудівне законодавство й законодавство про охорону пам'яток; формальне й неформальне планування у місті; дискусія про нове будівництво в історичному середовищі: ризики, переваги; доля Андріївського узвозу; театральна культура в місті; способи участі громадськості в проектах міського розвитку (український і закордонний досвід); меценатство тощо. До травня має бути проведена незалежна технічна експертиза стосовно можливого порушення законодавства під час реконструкції будівлі на Подолі.

Київська організація Національної спілки архітекторів України, після вивчення інциденту, ще в січні оприлюднила свій вердикт про порушення, що мали місце, і вимагає зупинити роботи, заборонити введення в експлуатацію будівлі на Андріївському узвозі. В рішенні, розповсюдженому віце-президентом НСАУ Оленою Олійник, ідеться про грубе втручання в історичне середовище під час будівництва театру. А також про порушення законів України «Про охорону культурної спадщини», «Про охорону археологічної спадщини», «Про регулювання містобудівної діяльності», «Про архітектурну діяльність» і низки постанов уряду. У Спілці архітекторів також зазначили, що ні нинішній вигляд будівлі (проект Олега Дроздова), ні попередній (проект Віталія Юдіна) не відповідають вимогам розміщення на території Державного історико-архітектурного заповідника «Стародавній Київ» і пам'ятки містобудування, якою є Андріївський узвіз. Фахівці запропонували створити експертну комісію, щоб з'ясувати, чи можна взагалі розміщати театр на узвозі, визначити оптимальні обсяги споруджуваної будівлі й прописати вимоги до зовнішнього вигляду споруди, провести бліцконкурс для коректування вже побудованого фасаду відповідно до рішення експертної комісії.

— Головне — припинити істерику через об'єкт, інакше справа затягнеться ще на двадцять років, — вважає віце-президент Конфедерації будівельників України, екс-глава столичної міськдержадміністрації Іван Салій, який, ще очолюючи Подільський райком КПУ в 1989 році, пообіцяв молодому талановитому режисерові Віталію Малахову виділити приміщення під театр. Тоді вдалося тимчасово оселити артистів у нову будівлю Гостиного двору. — Ми вже маємо приклад перед очима: за Гостиний двір громадськість останні роки бореться «до нестями», і його стіни скоро доведеться розбирати. Там уже ремонтувати нема чого. Що стосується театру, то непоправних ситуацій немає, і фасад демонтувати не потрібно. Зараз стільки матеріалів і технологій, що вам фахівці виправлять будь-яке непорозуміння. Головне — зробити все швидко, заселити артистів, бо це їхній перший і єдиний шанс, що з'явився за тридцять років, отримати, завдяки меценатам, супер-театр. Ні місто, ні держава в нас театрів не будує. Так, фасад його не для Андріївського узвозу. Але поруч будуються готель, плануються ще об'єкти, і тут потрібно не наробити ще більших помилок. Скандал порушив дуже важливу тему: що і як можна й не можна будувати в історичному центрі.

Фото Юрія ПЕРЕБАЄВА.

Обіцяють розпочати реконструкцію зоопарку

і припинити спекуляції на його перенесенні за місто

Влада столиці днями розглянула техніко-економічне обґрунтування відновлення всіх об'єктів парку, яке представив Київський інститут міського цивільного проектування. Мета — зробити зоосад комфортним для звірів і наблизити зони їхнього проживання до природних умов, раціонально використовувати порожні ділянки, а також створити сучасну інфраструктуру для відпочинку людей. Відновлення відбудеться в кілька етапів і може тривати сім років. Під час будівельних робіт парк не закриватимуть. У такий спосіб влада Києва поставила крапку в дискусіях і спекуляціях на тому, що зоопарк потрібно винести за межі міста, а територію забудувати.

Нині у зоопарку не використовуються понад 30 відсотків прилеглої до вулиці Молдавської та Тбіліського провулку території, де також є водойми. Як повідомив представник генпроектувальника, інститутом запропоновано застосувати принцип географічного зонування. На території зоопарку виділять такі зони: експозиційну, рекреаційну, науково-дослідну й господарську.

Перша черга відновлення передбачає реконструкцію водноболотних угідь, приматника й центральної вхідної групи. Уся територія зоопарку буде доступна для маломобільних груп населення. На другому етапі хочуть реконструювати наявний акваріум-тераріум і створити «Долину слонів», «Африканську савану» із зебрами, жирафами, страусами. У них не буде вольєрів і ґрат, для огородження використають дерево, камінь, скляні екрани. Для відвідувачів створять оглядові майданчики, місця з єдиним середовищем для тварин і людей, великий екскурсійний маршрут. Унікальну колекцію рослин Київського зоосаду буде повністю збережено й поповнено новими видами.

З парку обіцяють в остаточному підсумку прибрати всі гучні атракціони, у тому числі й чортове колесо, яке нераціонально тут утримувати. Можливо, залишаться два дитячі майданчики з гойдалкою.

На знімку: такий вигляд матиме «Долина слонів».

Фото Київського інституту міського цивільного проектування.

ВІДПОЧИНОК

100 кілометрів у каное — новими туристичними водними маршрутами

Пляжний сезон у Києві не за горами. Він почнеться, коли вода прогріється до 18 градусів тепла. За прогнозами синоптиків, це може відбутися вже в середині травня. Тож є час для підготовки місць масового купання в столиці. Що особливо актуально в останні роки, бо через фінансову кризу й відсутність доступу в окупований Крим дедалі більше громадян роблять ставку на літній відпочинок у межах Києва, на берегах річок та озер. У колишні часи комунальне підприємство «Плесо» готувало й одержувало санітарні паспорти на 11 пляжів. Хоча купальних місць на території міста було більше — близько 16. З 364 водойм столиці під повною забороною для плавання й відпочинку біля води традиційно перебуває майже 100.

Що обіцяють киянам нинішнього року комунальники? Ні мало ні багато — якісно новий пляжний сезон і масу водних розваг. Як кажуть, поживемо — побачимо, що реально втілиться в життя. Поки що співробітники «Плеса» прибирають сміття по берегах водойм і просять городян допомогти. Нагадаємо: після весняного повіддя в другій половині квітня — на початку травня ще раз приберуть усі пляжі від того, що принесе вода, очистять дно від сміття, потруять пацюків і комарів.

Одразу обмовимося: фахівці Укргідрометцентру стверджують, що при пропусканні весняної води через Київське й Канівське водосховища цьогоріч підтоплень районів столиці не буде. По-перше — спрацює каскад Дніпровських ГЕС, по-друге — сніжні запаси у верхів'ях Дніпра, Прип'яті, Десни недостатні, по-третє — процес танення проходить уповільнено. Але можливий вихід води на заплави Дніпра, Десни в районі Києва, підтоплення дачних ділянок, території пляжів. Наприклад, якщо на посту спостереження в районі Венеціанського мосту на Русанівці відзначається рівень води в 610 сантиметрів, починається підтоплення парку Дружби народів, подекуди — Гідропарку, а при 715 сантиметрах повідомляють про початок повіддя. Нині рівень води в районі столиці коливається від 458 до 470 см.

— Крім чистоти пляжів, ми гарантує киянам нові активні види відпочинку, — каже директор комунального підприємства «Плесо» Денис Пікалов. — Розпочнуть роботу дитячі гуртки з веслування зі спеціальним спорядженням. Безплатні заняття передбачені для 20 тисяч хлопців. Гарантуємо киянам і нові активні види відпочинку, з'явиться сапбординг. Це різновид серфінгу, розцінки на прокат спорядження будуть низькими, а пільгові категорії населення й діти з соціально незахищених родин зможуть скористатися ним безплатно. Пенсіонерам — знижки. На пляжах з'являться спеціальні умови й інфраструктура для інвалідів із пандусами для спуску у воду, буде безплатний прокат спорядження. Вони також зможуть займатися веслуванням на байдарках і каное у спецспорядженні. Для всіх охочих ми розробляємо понад сто кілометрів водних маршрутів. А велосипедисти зможуть проїхати ними по суші уздовж річок Десенка й Дніпро. Додатково створюються ще близько 12 пунктів прокату велосипедів. Наприклад, веломашину берете напрокат у Гідропарку, а здаєте її на Осокорках, Корчуватому, Оболоні та в інших місцях. У зелених зонах біля води продовжать роботу програми й групи, що займаються психологічною реабілітацією ветеранів АТО, вимушених переселенців.

Повертаючись до надрукованого

То хто винен?..

Лист Сумської дирекції залізничних перевезень

20 січня 2017 року в газеті «Голос України» № 11 (6516) було опубліковано статтю Володимира Чернова «Готуйте потяги взимку», якою автор поширив фантастичну інформацію щодо перебування «рейкових автобусів» у приватній власності, а дільниці залізниці — «під контролем у росіян», що не відповідає дійсності та збільшує соціальне напруження серед населення.

Проблему перевезень пільгових категорій пасажирів висвітлено однобоко з покладанням провини за ситуацію, що склалася, на залізницю.

Чинним законодавством України для багатьох категорій громадян передбачено право на безплатний проїзд залізничним транспортом у приміському сполученні. Проте у кожному нормативно-правовому акті, який встановлює пільгу, зазначено, що витрати, пов'язані з їх забезпеченням, здійснюються за рахунок коштів державного та місцевого бюджетів.

До 2016 року державні програми соціального захисту окремих категорій громадян (компенсаційні виплати за пільговий проїзд) фінансувалися цільовими субвенціями з державного бюджету України. 25 грудня 2015 року було ухвалено Закон України «Про Державний бюджет України на 2016 рік» № 928-VIII, яким не було передбачено субвенції місцевим бюджетам для виплати компенсації за перевезення пільгових категорій громадян залізничним транспортом, а з 1 січня 2017 року норму Бюджетного кодексу України щодо здійснення компенсаційних виплат за пільговий проїзд окремих категорій громадян за рахунок субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на здійснення державних програм соціального захисту взагалі вилучено. Відніні держава не бере на себе зобов'язання з відшкодування надавачам послуг витрат, пов'язаних з перевезенням пільговиків.

Однак відшкодування збитків залізничному транспорту за перевезення пільгових категорій громадян можливе за рахунок місцевих бюджетів на договірній основі, що передбачено Законом України «Про залізничний транспорт» та Бюджетним кодексом України. Отже, з огляду на положення чинного законодавства України на сьогодні саме органи державної влади та місцевого самоврядування визначають потребу в забезпеченні перевезень залізничним транспортом пільгових категорій громадян у відповідному регіоні шляхом виділення з місцевого бюджету коштів на відшкодування та укладення відповідного договору із залізницею.

У 2016 році Сумська дирекція залізничних перевезень неодноразово зверталася до Сумської міської ради з питання виділення коштів з місцевого бюджету на відшкодування збитків залізниці за безплатні перевезення пільгових категорій громадян та з проханням надати свої пропозиції щодо шляхів розв'язання цієї проблеми. Однак усі намагання наштовхувалися на стіну нерозуміння та інертності.

Попри повну відсутність будь-яких відшкодувань з боку міської ради залізниця не припиняла перевезень у приміському сполученні, сподіваючись, що все-таки зможе порозумітися з органами місцевого самоврядування. Так, за 2016 рік було перевезено пільгових категорій громадян у приміському сполученні по місту Суми на 3 281,00 тис. грн.

Не потрібно бути фінансистом чи економістом, щоб зрозуміти, що залізничні перевезення, 76 відсотків яких становлять безплатні перевезення саме пільгових категорій громадян, є збитковими. Але для забезпечення процесу перевезення необхідно платити працівникам заробітну плату, сплатити обов'язкові відрахування, закупити пально-мастильні матеріали, заплатити за електроенергію, профінансувати ремонтні роботи, сплатити за комунальні послуги тощо.

Необхідно зазначити, що публічне акціонерне товариство «Українська залізниця» створено для задоволення потреб держави, юридичних і фізичних осіб у безпечних та якісних залізничних перевезеннях з метою отримання прибутку та не належить до неприбуткових (благодійних) організацій.

Ситуація, що склалася у 2016 році щодо витрат за перевезення пільгової категорії громадян у місті Суми, змусила Сумську дирекцію залізничних перевезень скасувати по зупиночних пунктах «52-й кілометр» та «59-й кілометр» зупинки для деяких приміських поїздів. При цьому керівництво залізниці підійшло до цього питання зважено, врахувавши, що в зимовий період відсутні масові поїздки жителів міста до своїх дачних ділянок. До того ж зупинки було скасовано лише для частини поїздів, що не позбавило можливості людей користуватися залізничним транспортом на зазначених зупиночних пунктах. Цим залізниця не «перевела стрілки», а змусила нарешті місцеву владу виконати покладений на неї законодавством обов'язок з компенсації витрат та частково відшкодувати витрати залізниці на суму 1350,00 тис. грн., що становить лише 41 відсоток.

До речі, у міському бюджеті на 2017 рік не передбачено компенсації за перевезення пільгових категорій громадян залізничним транспортом приміського сполучення. То хто винен?

...тільки не пенсіонери

Сумська дирекція залізничних перевезень регіональної філії «Південна залізниця» ПАТ «Українська залізниця» відреагувала на публікацію «Готуйте потяги взимку».

Знову за пільги гроші

Газета звернула увагу на проблему пільгових пасажироперевезень у приміських поїздах. Навряд чи хто заперечуватиме, що недоліків там чимало — від відсутності компенсаційного фінансування проїзду пільговиків до випадків відвертого неподобства в організації самого процесу. Вже настала весна, незабаром тисячі людей вирушать на дачні ділянки, щоб прогодувати свої сім'ї, але чи доїдуть вони туди? Саме таке головне запитання ми й порушили у публікації «Готуйте потяги взимку».

Лист-відповідь на адресу редакції підписали начальник Сумської дирекції залізничних перевезень О. Ситник та її перший заступник О. Кибенко. Автору матеріалу «Готуйте потяги взимку» дорікають у тому, що «проблему перевезень пільгових категорій пасажирів висвітлено однобоко, з покладенням провини за ситуацію, що склалася, на залізницю». Однак далі залізничники не менш однобоко зосереджуються лише на одному аспекті — на тому, що їм не доплачують грошей за обслуговування пільговиків.

Власне, ми також про це не мовчали. Попри «однобокість», на фінансовому питанні робиться наголос уже у другому абзаці матеріалу: «Раніше залізничникам компенсували таке обслуговування з державного бюджету, але коли почалася децентралізація, фінансування пільг перекинули на місцеві бюджети. І одразу почалися проблеми: фактично до кінця 2016 року Сумська філія Південної залізниці не одержала із місцевих бюджетів області за перевезення пільгових категорій пасажирів жодної копійки».

Сподіваємося, з другої спроби ми таки переконали залізничників, що у їхньому конфлікті з місцевими органами влади маємо не «однобоку», а об'єктивну проблему. Вона дуже проста: у будь-яких відомчих «розбірках» не мають страждати люди. А саме так і сталося, бо стягувати гроші з боржників залізничники вирішили руками пасажирів. Саме тому й скасували дві зупинки приміських поїздів у Сумах, де сідала та виходила з потягів найбільша кількість пасажирів. Ставку зробили на те, що обурені люди стануть «тиснути» на місцеву владу, і та дасть залізничникам грошей. Власне, що саме такий задум було втілено в життя, залізничники й не заперечують у своїй відповіді на нашу публікацію:

«Ситуація, що склалася у 2016 році щодо витрат за перевезення пільгової категорії громадян у місті Суми, змусила... скасувати по зупиночних пунктах «52-й кілометр» та «59-й кілометр» зупинки деяким приміським поїздам... Цим залізниця не «перевела стрілки», а змусила нарешті місцеву владу виконати покладений на неї законодавством обов'язок з компенсації витрат та частково відшкодувати витрати залізниці на суму 1350,00 тис. грн, що становить лише 41 відсоток».

Як порахувати пасажирів?

У департаменті соціального захисту населення Сумської облдержадміністрації пояснюють: міськради та райдержадміністрації відмовляються компенсувати вартість проїзду пільговиків у приміських поїздах, бо не впевнені у правильності підрахунків залізничників. І зрозуміти місцевих чиновників неважко. На Сумщині 18 районів, 15 населених пунктів області мають статус міста. Скрізь живуть пенсіонери та інші пільговики, котрі мають право безплатного проїзду у приміському залізничному транспорті. Однак Сумська дирекція залізничних перевезень минулого року чомусь вимагала кошти за пільгові пасажироперевезення лише від семи райдержадміністрацій та трьох міськрад. Найбільші рахунки виставили містам та районам, де розташовано найбільші залізничні станції. Від Сумської міськради вимагали заплатити 3 млн. 138 тис. грн., бо в залізничних касах обласного центру найчастіше замість квитків беруть безплатні «посадочні талони». Разом із тим, кожному зрозуміло, що до Сум та із Сум масово їздять пасажири, зокрема й пільговики, котрі живуть не в Сумах. Тому міськрада обласного центру наприкінці минулого року заплатила залізничникам замість 3 млн. 138 тис. грн. лише 1 млн. 350 тис. грн. Загалом від місцевих органів влади Сумщини залізничники минулого року одержали за перевезення пільговиків 2 млн. 54 тис. грн., а хотіли одержати 5 млн. 364 тис. грн.

— Залізниця відмовилася від поіменного обліку пільговиків, бо її система продажу квитків не передбачає такої можливості, — каже заступник директора департаменту соціального захисту населення облдержадміністрації Геннадій Пономаренко. — Тому до обласної програми пільгових пасажироперевезень ми внесли лише автомобільний транспорт. Там перевізникам сказали, що треба організувати поіменний облік пільговиків — і вони це зробили.

За словами Г. Пономаренка, перший заступник голови облдержадміністрації Олександр Марченко, під керівництвом якого на Сумщині розробляли компенсаційну програму, неодноразово звертався до Сумської та Конотопської дирекцій залізничних перевезень із пропозицією врегулювати цю проблему на республіканському рівні.

— Регіональним філіям «Укрзалізниці» мають або спустити з центрального офісу механізм обліку пільговиків, або фінансувати програму пільгових пасажироперевезень централізовано, за кошти державного бюджету, — вважає Г. Пономаренко. — Однак, побувавши на кількох нарадах, зрозумів, що керівники місцевих дирекцій наказали скорочувати зупинки й у такий спосіб впливати на виконавчу владу.

Що проблему пільгових пасажироперевезень на залізничному транспорті треба розв'язувати не на місцевих рівнях, а на центральному, вважає і начальник відділу інфраструктури облдержадміністрації Володимир Дудченко.

— Ми сто разів казали залізничникам: ви — державна вертикально інтегрована компанія. Нехай вам напряму із держбюджету дають субвенцію на пільгові перевезення. Чому ви цього не домагаєтеся? — наголошує В. Дудченко. — Не треба все це спускати на рівень областей!

Тим часом, касири, котрі продають квитки та видають безплатні талони у приміських залізничних касах, вважають, що забезпечити поіменний перелік пільговиків цілком реально. Була б «політична воля» керівництва залізниці. Кожен пасажир, котрий має право безплатного проїзду, повинен лише раз прийти до каси з паспортом, де зазначено місце його реєстрації. Надалі це місце «світитиметься» щоразу, коли він за посвідченням пільговика братиме в касі безплатний посадочний талон. І наприкінці року буде абсолютно точно відомо, скільких пасажирів із певного міста чи району безплатно перевезла залізниця. Звичайно, для цього доведеться внести невеличкі зміни у програмне забезпечення комп'ютерів, які фіксують пасажиропотік. Мабуть, це складніше, ніж скасувати кілька зупинок приміських поїздів, зате це чесніше по відношенню до пенсіонерів.

На що сподіватися завтра?

Повністю зосередивши увагу на фінансовому аспекті питання, керівництво Сумської дирекції залізничних перевезень нічого не говорить про інші порушені нами проблеми. А їх чимало, і ми, з дозволу наших візаві, їх ще раз хоча б назвемо.

У публікації «Готуйте потяги взимку» ми цікавилися, чому деякі фактично приміські поїзди зареєстровані як пасажирські. Власне, це запитання риторичне, бо всім зрозуміло: пільговик має право безплатного проїзду лише у приміському потязі, а коли такий потяг «записати» як пасажирський, без грошей туди можна нікого не пускати.

Але що буде, коли всі приміські поїзди штучно перетворять на пасажирські? Тоді проблема пільгових пасажироперевезень відпаде автоматично. До речі, наші джерела на залізниці повідомляють, що саме така перспектива й готується. Ми на цьому моменті також наголошували, але у відповіді Сумської дирекції про нього жодного слова.

«Рейковий автобус» на зупинці в Сумах «58-й кілометр».

Ми також цікавилися, чому останніми роками у так званих «рейкових автобусах» перестали вмикати кондиціонери. Адже людей туди влітку набивається стільки, що їм нічим дихати, і багатьом стає зле. Про це також в офіційній відповіді Сумської дирекції жодної згадки.

У приміському поїзді біля Сум рідко побачиш пасажира без лантуха, рюкзака чи «кравчучки». Раніше все це возили у просторих «радянських» вагонах, обладнаних широкими полицями. Тепер замість них — «рейкові автобуси», де габаритний вантаж немає куди ні поставити, ні покласти, бо цей транспорт абсолютно не пристосований до таких перевезень. Чому залізничники не намагаються зекономити на рухомому складі, а масово списують зручні та надійні «радянські» вагони?

«За кадром» залишилося багато інших нез'ясованих питань, до яких ми ще повернемося, якщо цього захоче Сумська дирекція залізничних перевезень.

Відповідь підприємства на публікацію «Готуйте потяги взимку» має заголовок: «То хто винен?..». Не беремося стверджувати, хто винен більше — самі залізничники чи місцеві органи влади, котрі не хочуть їм платити, — але одне можна сказати рішуче: пенсіонери точно не винні, тому не треба їх втягувати у відомчі конфлікти.

Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.
Фото автора.

Спільний проект «Голосу України» і Луганської обласної військово-цивільної адміністрації

Відбійний молоток як аргумент «проти»

Питання про престижність шахтарської праці не стоїть сьогодні на порядку денному. Чому?

Розмова на цю тему викликає у шахтарів бурхливу реакцію. Про наболіле вони говорять, не стримуючи емоцій, і кожен з монологів зводиться до того, що престиж шахтарської праці закінчився тоді, коли Україна почала купувати вугілля в ПАР, Австралії та в інших країнах. Українське вугілля, за їхніми переконаннями, країні не потрібне, отже, не потрібен і український шахтар.

— За нормального ділового підходу до проблем вугільної галузі ми можемо самі забезпечити свою країну «чорним золотом», — вважають гірники «Лисичанськвугілля». — І довгополуменевим вугіллям, і коксівним, і газовим. Воно у нас є. А от продуманої, зваженої політики з розвитку вугільної галузі немає. І немає давно.

Як один із аргументів такого ставлення гірники наводять той факт, що вже 25 років вугільній галузі приділяється другорядна увага. За цей час гірське обладнання не мінялося й зносилося настільки, що латати його вже немає сенсу. Ресурс одного вугільного комбайна, наприклад, становить навантаження в 500 тис. тонн, а він уже відпрацював мільйон тонн. Але це так зване маршове обладнання, а стаціонарне — підмільні установки, конвеєрні лінії, компресорні — працюють ще довше. Скажімо, термін експлуатації конвеєрної лінії — 10 років, а вона вже працює 20. Завдяки шахтним умільцям і з огляду на безвихідь їх життя продовжують і продовжують. Але нескінченно, зрозуміло, цей процес тривати не може.

Володимир Іванишин, шахтарський стаж якого становить не один десяток років, вважає, що для технічного переоснащення ПАТ «Лисичанськвугілля» потрібно до 7 млрд. грн., які об'єднання зможе «відбити» за п'ять років. За цей час країна отримає мільйони тонн якісного вугілля і, головне, не такого дорогого, як, скажімо, австралійський чи з ПАР. Крім того, технічне переоснащення галузі дасть можливість вугільним підприємствам вийти на рівень самоокупності й не сидіти на шиї у держави. Тоді розмова про престижність шахтарської праці, про династії, якими раніше пишалася галузь, буде актуальна.

Розмова на цю тему виникла не випадково. За останні п'ять-сім років чисельність колективу «Лисичанськвугілля» зменшилася на дві тисячі осіб. Головною причиною називають скорочення обсягів промислового виробництва. Але визнають: якби сьогодні в Лисичанську провели широку рекламну кампанію з набору гірників і пообіцяли їм високу стабільну зарплату з різними привілеями, черга у відділ кадрів усе одно не вишикувалася б. Притому, що роботи в Лисичанську немає, тут зупинилися всі великі підприємства, починаючи з гіганта нафтопереробки ЛиНОСу й закінчуючи склозаводом «Пролетар».

Перед спуском в шахту обов'язково треба отримати персональний жетон і після виїзду на поверхню здати його.

І річ не в тому, що в регіоні не вистачає чоловіків, а в тому, що ці чоловіки перестали вірити в професію шахтаря. Це сталося давно, два десятиліття тому, і призвело до того, що нове покоління шахтарів не підготовлено.

Сьогодні шахті потрібні переважно кадри, які мають певний досвід роботи на вугільному виробництві. Скажімо, щоб стати гірником очисного вибою або прохідником, потрібно спочатку попрацювати щонайменше два роки підземним робітником. Навіть у навчальні комбінати на ці спеціальності приймають лише тих робітників, які мають підземний стаж. А серед молоді таких мало.

Шахтарська праця нелегка, до того ж, якщо добувати вугілля не сучасним комбайном, а відбійним молотком, як це робили наші прадіди, про привабливість такої праці взагалі говорити не варто. Навіть людині, яка все життя пропрацювала на механізованому вугільному комплексі, «індивідуалка» дається дуже важко. Крім сили й уміння, потрібно знати, наприклад, паспорт кріплення покрівлі, викладення бутових смуг тощо. Це ті знання, які нинішньому старшому поколінню передавали їхні батьки. А сучасний шахтар знає вугільний комплекс, комбайн. Але того, як проводити індивідуальне кріплення покрівлі, не знає. До цього додамо ще той факт, що у гірників, які працюють на відбійних молотках, невелика продуктивність праці й не така вже велика зарплата — у середньому майже 8 тис. грн.

Ті, хто вірить у престижність шахтарської праці.

Якщо про кадри говорити конкретно, то на шахті ім. Капустіна, де у квітні буде введено нову лаву з індивідуальним видобутком вугілля (тобто без комбайна), дефіцит забійників становить 70 осіб. На шахті ім. Мельника бракує 45 ГРОВів, хоча там працює механізована лава, отже, вища й продуктивність праці, а в окремих випадках і зарплата. Водночас у навчальному комбінаті проходять підготовку лише 32 особи. Понад те, щоб пройти навчання людині з вулиці, їй треба заплатити за тримісячне навчання до трьох тисяч гривень.

Виникає майже абсурдна ситуація. Охочі працювати на шахті на будь-якій посаді для одержання стажу, який дає змогу згодом спуститися у вибій, є, але у них немає грошей на навчання. Підприємство своєю чергою не може, скажімо, послати слюсаря зі стажем вчитися на забійника, тому що йому потрібні слюсарі. Хто тоді займатиметься ремонтом обладнання? До того ж слюсарів сьогодні теж бракує.

Навчати всіх безплатно? Можна, але лише тоді, коли на підприємстві буде стабільний прибуток. Гірничопромисловий ліцей теж кадрової проблеми не розв'язує. Сьогодні, наприклад, там навчають 143 учнів, а в лютому випустили групу електрослюсарів — лише 9 осіб. До речі, набору в ліцей теж немає. Приходить молодь — і йде, побачивши умови праці й постійну заборгованість з зарплати.

Нагадування про Закон України «Про підвищення престижності шахтарської праці», ухвалений дев'ять років тому, викликає у шахтарів злу іронію. Адже, крім престижності, цей закон гарантує працівникам вугільної галузі надання додаткових гарантій з виплати, підвищення заробітної плати й розв'язання їх соціально-побутових проблем. А що на ділі? Ситуація не покращилася, а навпаки, увійшла в піке.

Лисичанське вугілля дешевше і якісніше за закордонне.

Як голова профкому ПАВП «Лисичанськвугілля» Володимир Іванишин звертає увагу ще на один важливий аспект проблеми. Він вважає, що нинішнє керівництво держави намагається у різний спосіб врізати повноваження профспілок. Як приклад він наводить постанову Кабміну № 461 з перегляду списку №1-2 професій і посад вугільної галузі, які дають право на пільгове пенсійне забезпечення. Отож із цього списку випала вся середня ланка — маркшейдер, механік, начальник дільнки, енергетик, геолог. Одне слово, починаючи від помічника начальника дільнки й закінчуючи заступником директора шахти — в усіх відібрали право на пільговий вихід на пенсію. Причому це розпорядження Кабмін затвердив без погодження з профспілками і воно значно обмежує права трудящих.

— От вам і престижність шахтарської праці, — каже профспілковий лідер. — Прийшов, скажімо, юнак працювати на шахту після навчання. Попрацював кілька років і показав своє вміння керівника, організатора. Пропонуємо йому посаду начальника дільниці. А він каже: та ідіть ви! Я працюю гірським майстром і маю пільги, а піду в начальники дільнки — пільги на пенсійне забезпечення ви в мене заберете. Ось так! Ми, профспілка працівників вугільної галузі, опротестовуємо це розпорядження. Створено спеціальну комісію Мінсоцполітики й профспілок щодо його перегляду. Чим усе закінчиться, не беруся сказати.

Упевненість є тільки в тому, що ситуацію треба кардинально змінювати.

Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

«Лампова» — приміщення, де шахтарям видають світильники та саморятувальні апарати.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Сьогодні шахті потрібні переважно кадри, які мають певний досвід роботи на вугільному виробництві

Торфовища — справжні «легені Землі» — хронічно хворі

Рішення парламенту про відзначення минулого року 100-річчя Панфильської дослідної станції ННЦ «Інститут землеробства» НААН спонукало оцінити екологічні наслідки від проведення суцільного осушення торфоболотного фонду України за цей період. Завдяки доброї волі директора Інституту агроекології та природокористування НААН академіка О. Фурдичка у вересні 2016-го було здійснено експедицію на чолі із завідувачем відділу охорони ландшафтів, збереження біорізноманіття і природозаповідання доктором біологічних наук В. Коніщуком насамперед по річці Трубіж Баришівського району Київської області, яку почали системно осушувати починаючи від 1910 року. Уже попередні результати дослідження довели значне збіднення фіторізноманіття або зникнення окремих видів флори з родини орхідних та гідрогелофільних рослин, сфагнових мохів. Однак найбільшою загрозою, що наближає до екологічної катастрофи, є зростання з 25,85 до 30 відсотків зольності торфу з рівнем його розкладу до 80 відсотків і, головне, стояння ґрунтових вод, що сьогодні впали до 3—4 метрів! Якщо негайно не прийняти загальнодержавну програму збереження цієї притоки Дніпра, годі й казати про майбутнє такої розрекламованої децентралізації влади з можливостями місцевої громади. Існують національні проблеми, що потребують узгоджених рішень, передусім через бюджетні загальнодержавні програми. Серед них — стан та перспективи використання торфовищ.

Віктор ВЕРГУНОВ.

Василь КОНІЩУК.

Торфові болота займають лише три відсотки суші світу, але містять 30 відсотків запасів вуглецю, що вдвічі більше за ліси. Щорічна маса депонування вуглецю болотами України становить понад 7 мільйонів тонн. Але після осушення, горіння торфовищ утворюються осередки поширення небезпечних речовин (двоокис вуглецю, метан, радон тощо), адвентивних, інвазійних видів біоти. Викиди CO_2 від торфового дренажу, пожеж, господарської експлуатації прирівнюють до 10 відсотків річних обсягів від спалювання викопних корисних копалин (вугілля, нафта, газ). Тоді як економічний ефект від депонування вуглецю, очищення атмо-сфери, фільтрації води екосистемою болота площею один гектар в Україні становить понад 300 доларів США на рік, що вдвічі більше лісових масивів. Тобто «легені Землі» — не лише ліси, а й торфові болота.

Згідно з Державним балансом запасів корисних копалин, складеним Державною геологічною службою України, станом на 01.01.2011 р. торфові ресурси України значні. Основні запаси торфу розміщуються в таких областях: Волинська (21 відсоток), Рівненська (18), Чернігівська (12), Київська (11), Львівська (6), Хмельницька (6), Сумська (5), Житомирська (4), решта областей — 4 відсотки. Перспективними для розвідки налічується 199 торфородовищ площею 111296 гектарів з балансовими запасами торфу 244115 тисяч тонн, позабалансовими — 57199 тисяч тонн. Відповідно до даних Укрземпроекту, який за дорученням колишнього Мінсільгоспу розробив пропозиції «Про комплексне використання торфових родовищ в Україні» в користуванні сільського господарства перебуває 772,2 тисячі гектарів торфових родовищ з яких 280,6 тисячі гектарів представлено осушеними сільгоспугіддями, а решта площ зайнята малопродуктивними сіножатями, пасовищами, болотами та кущами. У користуванні лісогосподарських підприємств перебуває 153,6 тисячі гектарів торфових родовищ, більша частина яких також осушена.

В Україні склалась катастрофічна ситуація з використанням осушених торфовищ, загальна площа яких у сільськогосподарському та лісогосподарському використанні перевищує 300 тисяч гектарів, що становить майже третину від загальної площі всіх торфородовищ України. Осушені торфородовища нині використовують неефективно або взагалі не використовують: вони заростають бур'янами, кущами, гідротехнічні канали, регулюючі, насосні станції та водойми, переїзні мости та шлюзи руйнуються. Неконтрольованими на цих площах є мисливство, рибальство та інші види відпочинку з розведенням багаття, яке є основним джерелом виникнення торфових пожеж. Втрати осушеного торфу відбуваються внаслідок мінералізації органічної речовини, за рахунок його відчуження з урожаєм сільськогосподарських культур, механічного впливу, вітрової ерозії. Найзначніші за масштабами втрати торфу стаються внаслідок пожеж на осушуваних масивах. Б'ють в набат, коли вже горить (у нашому випадку мається на увазі торф). Державна служба з надзвичайних ситуацій України щорічно звітує про локалізацію тисяч торфових пожеж, але першопричини не аналізуються, як і не впроваджуються наукові методичні рекомендації рекультивації, реабілітації осушених торфовищ. Часто керуються злочинним принципом «горить хата — то й гори сарай», але ж проблему можна і потрібно розв'язувати! Втрачаючи торф, втрачаємо цінну рослинність, ландшафти, забруднюємо полютантами і канцерогенами довкілля, зменшуємо площі земель для ефективного сільського, лісового та інших господарств. Одночасно на осушених торфовищах відбуваються незворотні процеси антропогенної ерозії (вивітрювання та вимивання гумусу з верхньої частини торфовища, зазолення мінеральними компонентами в періоди весняних та літніх повеней, дощів тощо). Унаслідок ерозії родючість земель на осушених торфовищах катастрофічно зменшується або зникає зовсім унаслідок вивітрювання гумусу під час проведення сільськогосподарських робіт. Зазолення і мінералізація — дуже нагальні проблеми торфовищ. Основними чинниками, які впливають на процес мінералізації торфу, утворення нітратів, є водний, повітряний і тепловий режими, окислення, ступінь розкладання органіки. Зміна водних процесів, мінералізації супроводжується зміною процесів нітрифікації у ґрунті. За визначенням умісту азоту нітратів у торфі виникає можливість оцінити інтенсивність процесу нітрифікації. Нітрифікація характеризує ступінь мінералізації органічної речовини і дає уявлення про рівень забезпечення рослин мобільним азотом. Біологічна активність ґрунту відповідає вмісту мінеральних форм азоту в шарі 0—30 сантиметрів.

ФАКТ

На осушення нових водно-болотних угідь в Україні доцільно встановити мораторій за аналогією з Польщею.

Існує проблема залучення частини осушених торфовищ, які неефективно використовуються за призначенням, для промислового видобування торфу на паливо та добрива. Вплив торфового виробництва на навколишнє середовище обмежений тільки локальним ефектом — підвищення навантаження на водні системи, запилення повітря та емісія газів, які виділяються при спалюванні торфу. Вода, що стікає з полів торфовидобутку, не утримує отрутохімікатів або небезпечних бактерій. Заміна традиційних видів палива, що імпортуються (кам'яного вугілля, мазуту, газу) на торфові види палива (фрезерний та кусковий торф, брикети і напівбрикети та інші) дасть змогу значно знизити обсяги та кількість шкідливих викидів в атмосферу. Зола, яка утворюється під час спалювання торфу, своїм складом та властивостями може використовуватися як добриво, що поліпшує не тільки склад, а й структуру ґрунтів. Це дасть змогу також значно знизити одночасно плату за шкідливі викиди в атмосферу котельнями житлово-комунального господарства. Використання торфу для утилізації відходів птахокомбінатів та тваринницьких ферм розв'язує екологічну проблему цих об'єктів і одночасно дає можливість отримати високоякісні торфопосліди та торфогнійні добрива. Отже, більш широке використання торфу на вироблених торфовищах у сільському та лісовому господарствах дасть можливість вирішити також низку екологічних проблем. Але варто мудро підходити до експлуатації торфових запасів, насамперед розробляти вже осушені торфові масиви. На осушення нових водно-болотних угідь в Україні доцільно встановити мораторій за аналогією з Польщею. На вироблених торфовищах нормативно-правовими механізмами необхідно зобов'язати надрокористувача, землевласника провести комплекс рекультиваційних, реабілітаційних заходів. Зокрема, це може бути залуження, залісення, створення каскаду ставів для риборозведення, організація мисливських господарств, закладання плантацій ягідників (крупноплідна журавлина, канадська лохина), створення колекцій біоенергетичних культур (верба, міскантус тощо).

Використання торфу як органічного добрива дасть змогу компенсувати втрати гумусу на орних землях з інтенсивним землеробством, а також підвищити їх урожайність та якість сільськогосподарської продукції. Ефективнішим є також постачання торфу в тепличні господарства для приготування ґрунтів з вирощування екологічно безпечної овочевої продукції. Напрацьовано низку інших напрямів екологічного використання різних видів торфу в господарствах: споживання верхового торфу в побутових цілях для утилізації і компостування відходів в господарстві індивідуальних забудовників, у яких відсутня каналізація; використання пухівки, яка утримується у верхових торфах, у фільтрах для очищення стоків у фермерських господарствах, індивідуальних забудовах та інших об'єктах; застосування торфу для локалізації і ліквідації викидів нафтопродуктів та інших видів забруднення ґрунту та води, в тому числі і для ліквідації забрудненого ґрунту та водних об'єктів унаслідок Чорнобильської катастрофи; використання вироблених торфовищ як очисних споруд невеликих населених пунктів.

ФАКТ

Дуже близьким органічним добривом до гною є торф. Для того, щоб торф став добривом, необхідно знизити його кислотність, активізувати мікробіоту, підвищити розчинність трофічних речовин, збагатити фосфором та калієм.

Результати наукових досліджень свідчать, що тривале використання ґрунту без достатнього внесення органічних добрив призводить до значного зменшення урожайності через компенсацію втрат гумусу. Річні втрати гумусу на землях в Україні в середньому становлять 0,3 — 1,8 т/га і за прогнозами вони будуть ще більші у зв'язку із сучасною економічною скрутою, яку нині переживає аграрний сектор. Унаслідок значного зменшення поголів'я великої рогатої худоби дуже зменшилися можливості щодо отримання гною як одного із найцінніших органічних добрив. Дуже близьким органічним добривом до гною є торф. За вмістом азоту торф перевершує гній, але азот в торфі перебуває в органічній формі, нерозчинний і недоступний для рослин. Для того, щоб торф став добривом, необхідно знизити його кислотність, активізувати мікробіоту, підвищити розчинність трофічних речовин, збагатити фосфором та калієм. Аграрний сектор країни може в короткий термін компенсувати дефіцит в органічних добривах за рахунок збільшення видобутку торфу для приготування компостів. За продуктивністю, агроенергетичною та економічною ефективністю на торфоболотному ґрунті найдоцільніше незмінно вирощувати багаторічні трави і запроваджувати сівозміни з їх часткою не менш як 63—73 відсотки. Додатковою групою культур у сівозмінах є однорічні трави, поукісні та пожнивні культури з коротким вегетаційним періодом. Оптимальним співвідношенням ландшафтних комплексів у долині рівнинної річки має бути 15—30 відсотків природних екотопів і лісових насаджень, 10—35 відсотків багаторічної трав'яної рослинності, не більш як 45—55 відсотків посівів однорічних сільськогосподарських культур.

Питання вдосконалення фонду осушених земель нині є найактуальнішим, адже в процесі земельної реформи цей фонд змінив власника — від колгоспів і радгоспів він перейшов до сільських, селищних рад та в колективну власність. Їм передано майже 3 мільйони гектарів осушених земель, або 87 відсотків загальної площі осушення в Україні. Нині в сільськогосподарському користуванні перебуває менш як 2,2 мільйона гектарів, або 70 відсотків осушених площ. Із них ефективно використовують лише 880 тисяч гектарів, або 40 відсотків. Приблизно мільйон гектарів їх потребує поліпшення технічного стану через реконструкцію і модернізацію дренажних, меліоративних систем.

До актуальних завдань слід віднести проведення екологічної паспортизації, моніторингу торфових ґрунтів у гумідній зоні на рівні їх оцінювання на екологічному макро- і мезорівнях, а також за принципом басейнового підходу до ведення комплексного моніторингу. Перспективним напрямом є транслатеральний підхід раціонального природокористування та охорони довкілля, для головних торфових регіонів це може стати імплементація рамкової Поліської екологічної конвенції сталого розвитку (Білорусь, Польща, Литва, Україна, РФ). Не варто також забувати про мікрокліматорегулюючу роль торфовищ. А в умовах змін клімату торфовий банк даних (торфотека) може прояснити закономірності історії зміни погодно-кліматичних умов із часів останнього Дніпровського зледеніння (понад 10 тисяч років тому) на основі аналізу відмерлих водно-болотних організмів, їх екологічних особливостей. Сучасні теоретико-методологічні розробки щодо екологічних особливостей, збалансованого, раціонального природокористування торфовищ, на жаль, не мають ефективного застосування на практиці. У сусідній Білорусі успішно впроваджується державна програма «Торф», де передбачено як використання, так і охорону торфових родовищ, за аналогією в Україні доцільно також розробити схожу систему управління. Крім суто ресурсних функцій (агроугіддя, рілля, луки і пасовища, торфові добрива, родовища торфу на паливо) не варто забувати про ландшафтну функцію торфовищ, збереження біорізноманіття, рекреацію, депонування парникових газів, фільтрацію вод тощо. Після масштабних осушувально-меліоративних заходів у більшості випадків не проведено якісної рекультивації земель, є поодинокі приклади реабілітації (повторне заболочення) — торфовище Замглай (Чернігівська область), які не завжди успішні. Із центрів специфічного аборигенного різноманіття флори і фауни осушені торфовища стали осередками інвазій адвентивних видів, пірогеннонебезпечними осередками, резерваторами поширення полютантів та інших небезпечних забруднюючих (в тому числі радіоактивних) речовин.

Отож бережімо, відновлюймо торфовища, раціонально їх використовуймо!

Віктор ВЕРГУНОВ,
академік НААН
(Національна наукова сільськогосподарська бібліотека НААН);
Василь КОНІЩУК,
доктор біологічних наук
(Інститут агроекології і природокористування НААН).

Олігархи безсрібниками не бувають. Вони з усього хочуть мати зиск, принаймні — політичний

Майже три тижні в Луцькій міській раді не могли скликати сесію, аби визнати факт смерті колишнього міського голови Миколи Романюка. Нарешті 15 березня сесія відбулася. Тим часом сталося скандальне усунення з посади колишньої «правої руки» Миколи Романюка — секретаря міськради Юлії Вусенко. Багато хто вважає цей факт рейдерським захопленням влади в обласному центрі.

Згідно з законодавством, саме секретар міської ради після визнання факту смерті автоматично стає виконувачем обов'язків, аж до обрання нового очільника. Тобто т. в. о. голови повинна була б стати саме Юлія Вусенко. Але це не влаштовувало певні політичні сили. Адже, отримавши цю посаду, можна було б мати солідний адмінресурс.

Стати повновладними господарями обласного центру, чим не суперзавдання? Саме з цією метою робилося все, аби не допустити на розгляд найближчої сесії питання про визнання факту смерті Миколи Романюка. Оскільки, ставши виконуючим обов'язки міського голови, Юлія Вусенко отримувала б право ветувати рішення міської ради.

За звільнення Юлії Вусенко з посади проголосувало 24 депутати, чого вистачило, аби ухвалити необхідне рішення. Кажуть: усе дійство відбувалося з порушенням регламенту міської ради і законодавства України.

Відгуки багатьох користувачів соцмереж стосовно останніх подій у Луцькій міській раді далеко не схвальні. Ось як написала про це у своїй сторінці у Facebook **відома волинська журналістка Галина Федоренко:** «Ми станемо свідками, як під благими справами для міста та містян чинитиметься дерибан землі, комунальної власності, а ще одіозні особи займуть найвигідніші посади і будуть усім нам диктувати умови праці та життя».

Свою стурбованість політичною ситуацією, яка склалася у міській раді, 16 березня висловив у своєму зверненні до волинян **голова облдержадміністрації Володимир Гунчик.**

— З огляду на те, що місто охопила політична криза, котра загрожує перерости у масштабні проблеми суспільно-політичного характеру, вже позначається на економічних процесах та господарській діяльності, вважаю за потрібне публічно висловити позицію виконавчої гілки влади в області. Невизнання Луцькою міською радою факту смерті Луцького міського голови Миколи Романюка, спекуляція добрим ім'ям цієї шанованої людини, штучно паралізована робота представницького органу влади в місті та усунення з посади секретаря ради Юлії Вусенко — не що інше, як прояви олігархічного квазіфеодалізму.., — йдеться у зверненні.

— Вірю, що громадськість дасть власну оцінку цьому кричущому фактові й не залишиться осторонь. На шальках терезів — вектор подальшого розвитку обласного центру Волині. Вірю й сподіваюся, що луцька громада, зокрема, її актив, не допустять, аби місто остаточно стало місцем політичних ігрищ та воєн, а міська казна — можливістю для реалізації бізнес-проектів.

Вважаю за потрібне нагадати депутатам, що вони передусім — обранці громади. Інтереси людей кожен із них обіцяв обстоювати, йдучи на вибори, а дбати за розвиток міста та добробут його громадян — отримуючи повноваження. І саме люди мають право дати оцінку діям кожного, хто входить до представницького органу влади, а також і позбавити депутатських повноважень та піддати осуді.

Звертаюся також і до правоохоронних органів та силових структур, аби ті дали правову оцінку подіям, що розгортаються у раді, та діям окремих представників політичної еліти під час проведення позачергових сесій. Перед законом рівні усі. А тому нести відповідальність за особисту безвідповідальність повинні і власники мандатів. З огляду на тривалість конфлікту між політичними силами у Луцькій міській раді, неспроможність сісти за стіл переговорів, повну відсутність конструктиву в діях представницького органу влади й ігнорування інтересів громади, залишаю за собою право за наявності правових підстав, передбачених законом, звернутися до Верховної Ради з пропозицією про оголошення позачергових виборів. Стабільність та спокій у місті — головне, — зазначив голова ОДА.

— 15 березня 2017 року стало «чорним днем» в історії місцевого самоврядування не лише Луцька, а й всієї Волині, — про це у Facebook написав **доктор політичних наук, автор багатьох книг з історії місцевого самоврядування в Україні, професор Валентин Малиновський,** який був безпосереднім свідком подій у Луцькій міській раді. — Як тепер вийти із ситуації? — Надія на нинішній суд — примарна. Як показує досвід, суди в таких випадках рішень, які б сприяли виходу із ситуації, не приймають (хотів би помилитися), та й часу пройде багато. А управляти містом необхідно вже сьогодні. В багатьох країнах ЄС в таких випадках роль арбітра виконує відповідна посадова особа — префект. На жаль, Верховна Рада не зуміла внести відповідні зміни до Конституції. Тому, очевидно, настав той момент, коли варто достроково припинити повноваження цієї ради і разом з виборами міського голови оновити й депутатський корпус.

Народний депутат від Радикальної партії Ігор Мосійчук вимагає від луцьких радикалів негайно скласти депутатські мандати. Про це він написав на своїй сторінці у Facebook.

«Є інформація, що мав місце не тільки банальний підкуп депутатів, а й фізичне залякування, в тому числі і їхніх родин. Хай би там як було, а депутати всіх рівнів від нашої Радикальної партії мають бути прикладом непідкупності і непохитності. На виконання доручення лідера Радикальної партії Олега Ляшка вимагаю від депутатів Луцької міської ради, які вчора на догоду слугам олігарха Коломойського зрадили партію та виборців, і в першу чергу від колишнього голови Волинської парторганізації Сергія Були, негайно скласти депутатські повноваження. У випадку відмови невідкладно розпочну процедуру відкликання цих депутатів-відступників. Не можете встояти перед спокусами і тиском, складіть депутатські повноваження і займайтеся родинами, дітьми, роботою, а ганьбити лідера та партію ми вам не дозволимо».

— Позиція «Свободи» є чіткою: міська рада має працювати на благо громади, а не ставати полем цинічної битви за владу, — зауважує у своєму дописі в Facebook **голова фракції «Свободи» у Луцькій міськраді Микола Федік.** — Битви, в якій її ключові учасники втрачають будь-яку мораль, честь і гідність...

На думку секретаря Луцькради Юлії Вусенко, подальша робота 19-ї позачергової сесії після оголошення нею перерви — незаконна. Адже, згідно із регламентом, обраний головуючий мав таке право лиш під час голосування та обговорення стосовно дострокового припинення її повноважень. За словами Вусенко, рішення порушило регламент Луцькради, Закон України «Про місцеве самоврядування» та Конституцію України.

P. S. Уже коли цей матеріал готувався до друку, стало відомо, що електронну петицію із вимогою саморозпуску Луцької міськради на сайті Єдиної системи місцевих петицій станом на 23:58 16 березня підтримали 323 особи за потрібної кількості у 300 голосів. Тобто петиція є обов'язковою до розгляду в Луцькій міськраді.

Максим СОЛОНЕНКО.
Волинська область.

Депутати найбільше дискутували про госпітальні округи та енергоефективність

На другому пленарному засіданні десятої сесії Рівненської облради 17 березня прийнято низку важливих для функціонування регіону рішень. Серед них — блок питань, що стосувався обласних програм та змін до них.

Приділили увагу депутати і програмі запобігання виникненню лісових і торф'яних пожеж та забезпечення їх ефективного гасіння на 2017—2021 роки, що дуже актуальна для Рівненщини. Адже минулого спекотного літа область потерпала від лісових і торф'яних пожеж: смок від них накривав населені пункти області та Рівне. Торік 202 пожежі в екосистемах пошкодили 92 гектари земель, а в цьому році лише за кілька погожих днів уже було чотири такі пожежі — вогнем пошкоджено 2,26 гектара. І хоча в компетенції органів місцевого самоврядування входить попереджати і ліквідовувати пожежі (для цього на Рівненщині є 56 місцевих пожежних команд, найбільше — 13 — у Костопільському районі), до них долучаються і рятувальники Головного управління ДСНС у Рівненській області. Швидке й ефективне гасіння пожеж залежить не лише від професіоналізму рятувальників, а й від того, наскільки вони будуть забезпечені всім необхідним для цього. Тож згадана обласна програма запобігання виникненню лісових і торф'яних пожеж передбачає виділення у цьому році з обласного бюджету 1,5 мільйона гривень на поліпшення матеріальної бази рятувальників. Але це лише десята частина від суми, яка потрібна на ці цілі.

А ось обласну програму з енергоефективності прийняли лише на 2017 рік — у цьому депутатів переконали активісти «Екоклубу». Вони пообіцяли долучитись до розробки заходів (більш ефективних) цієї програми на наступні роки.

Чи не найбільше депутати дискутували і на засіданнях постійних комісій, і на сесії про формування на Рівненщині госпітальних округів. Регіональний проект, розроблений робочою групою управління охорони здоров'я Рівненської ОДА, передбачає створення трьох госпітальних округів: центральний — Рівненський (обслуговуватиме 634 803 чол.), Сарненський (347 167 чол.) і Дубенський (173 996 чол.). Однак багато депутатів облради пропонували утворити їх шість.

— Три госпітальні округи — дуже мало для нашої області, — вважає завідувач хірургічним відділенням Рівненського обласного онкологічного диспансеру, депутат обласної ради від «Батьківщини» Олександр Ткач. — Бо ж пацієнта, який потребує екстреної допомоги, розбитими дорогами до медичного закладу можна й не довезти. Відповідальність же за трагічні наслідки нестимуть не нинішні реформатори, а прості лікарі. Краще б влада поліпшувала інфраструктуру та подбала про фінансування медичної галузі, достатню кількість «швидких», медобладнання й ліків.

Підтримує Олександра Ткача і голова фракції ВО «Батьківщина» в обласній раді Микола Кучерук:

— Згідно з рекомендаціями МОЗу, один округ повинен налічувати 200 тисяч жителів. У нашій області проживає майже 1,2 мільйона людей, тож і округів має бути шість. Втім, обласне управління охорони здоров'я чомусь вважає, що достатньо трьох — таку кількість вони і подали на затвердження до МОЗ. Наша фракція категорично проти цього. Бо ж медична реформа, яка нині впроваджується, повинна не ускладнювати, а поліпшувати якість обслуговування та доступ людей до лікарняних закладів.

На Рівненщині, за словами директора департаменту фінансів Рівненської ОДА Лідії Біляк, склався вільний залишок коштів обласного бюджету в сумі 42 мільйони гривень, а також 62 мільйони освітньої субвенції, 5,6 мільйона медичної, а також 12 мільйонів гривень інших залишків. Тож на сесії вирішили спрямувати їх на додаткові видатки, зокрема, на закупівлю шкільних автобусів, «швидких»; на обласну програму енергоефективності; на реалізацію проектів територіальних громад; на позики фермерам для придбання мінеральних добрив та насіння для посівної, закупівлю ВРХ; на кредитування індивідуальних сільських забудовників, у т. ч. учасників АТО тощо.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

ДЕНЬ

№ 50 (6555) СУБОТА, 18 БЕРЕЗНЯ 2017

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, дощ, подекуди з мокрим снігом. Вітер переважно південний, 7—12 м/с. Температура вночі від 3 градусів тепла до 2 морозу. Вдень 4—9 вище нуля, на крайньому півдні та сході до 11 градусів з позначкою плюс.

ЦЬОГО ДНЯ, 18 БЕРЕЗНЯ

■ **1913.** У Львові відбулися установчі збори військового товариства «Українські січові стрільці». ■ **1917.** У Києві відкрито першу українську гімназію. ■ **1939.** Угорські війська захопили більшу частину Карпатської України (на третій день після проголошення незалежності). ■ **1946.** У Вашингтоні почав роботу Світовий банк. ■ **1964.** Народився Юрій Кравченко — старший солдат Збройних Сил України. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (2014, посмертно). ■ **2014.** Загинув під час штурму сімферопольського фотограмметричного центру Сергій Кокурін — український військовослужбовець (прапорщик). Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

У НОМЕР

Справа на сто мільйонів

Пізно ввечері в четвер відсторонений від посади голови Державної фіскальної служби Роман Насіров залишив Лук'янівське СІЗО після того, як за нього було внесено сто мільйонів гривень застави. «Я дуже вдячний своїй сім'ї, що вони знайшли можливість знайти таку суму», — заявив він журналістам. І запевнив, що їхати за кордон не збирається і доводитиме свою невинуватість у суді.

Раніше сторона обвинувачення вимагала визначити суму застави для головного фіскала країни в розмірі двох мільярдів гривень. Однак Насіров заявив під час судового засідання, що таких грошей у нього немає...

Як повідомив на своїй сторінці у Фейсбуці народний депутат України (фракція БПП) Мустафа Найєм, за арештованого голову ДФС заставу внесли дружина й тесть — Олександр Глімбовський, власник корпорації «Альтис-Холдинг» — другого за величиною підрядника Євро-2012 (з 2010 року компанії Глімбовського виграли державні тендери на загальну суму 3,39 млрд. грн.). «Дуже не хочеться, щоб наступною важливою новиною у цій справі стало «Роман Насіров не з'явився на допит», — написав депутат.

Однак учора такий розвиток подій не одержав підтвердження. Вдень Роман Насіров прибув на допит у НАБУ. При цьому він висловив готовність здати внутрішній і закордонні паспорти і спростував інформацію про наявність у нього громадянства Угорщини та Великої Британії.

Своєю чергою Спеціалізована антикорупційна прокуратура доручила НАБУ перевірити законність походження 100 млн. грн., внесених як заставу за Насірова. Про це «Українським Новинам» повідомив керівник САП Назар Холодницький.

Обдурений неупереджений погляд ОБСЄ

Минулої доби (дані штабу АТО на 17.03) проросійські бойовики 77 разів обстріляли позиції ЗСУ. Били по всій лінії фронту. Нагадаємо, напередодні на тимчасово окуповані території Донбасу зайшов черговий путінський «гумконвой». Після таких посилок з Москви ситуація на передовій різко загостріюється. А от спостерігачі ОБСЄ за минулий тиждень у двох російських пунктах пропуску на неконтрольованій ділянці російсько-українського кордону зафіксували активне переміщення через кордон людей у військовій формі. У тижневому звіті ОБСЄ йдеться про 104 особи у військовому камуфляжі, які проходили кордон у Гуково й російському Донецьку. 48 прямували в РФ, 56 — в Україну. Чому міжнародні верифікатори так мало бачать? Виявляється, російським окупаційним командуванням запроваджено систему оповіщення про місце перебування й пересування спостерігачів спецмісії ОБСЄ. Про це йдеться у повідомленні пресслужби ГУР Міноборони. Так, за інформацією української розвідки, 16 березня артилерійським підрозділом 4-ї окремої мотострілецької бригади 2-го АК (Луганськ) ЗС РФ здійснено обстріл сил АТО з позиції в районі Сентянівки відразу після одержання інформації про від'їзд представників СММ до іншого району.

Нова сторінка Сковородіани Володимира Стадниченка

ДУХОВНІСТЬ

Цьогорічна провесінь принесла поповнення в скарбницю осягнення й розвитку української духовності — побачило світ давно очікуване солідне видання «Учитель життя. Сковорода як гасло часу». Це друга книга із трикнижного проекту «Сковорода-300», який завершується у 2022 році 300-літтям від дня народження самобутнього європейського філософа, світового мораліста, видатного духівника — Великого Українця. Автор-упорядник її — невтомний дослідник-сковородинознавець, лауреат Шевченківської премії Володимир Стадниченко.

Це видання — нова сторінка Сковородіани Володимира Яковича, яку він започаткував ще в досвітки третього тисячоліття серією публіцистичних розвідок про великого нашого мудреця Григорія Сковороду, зібраних згодом у книгу «Іду за Сковородою. Сповідь любові до вчителя».

Автор торкнувся цієї теми не випадково: серцем відчув, що наявні дослідження про філософа-духівника мають певні рамки соцреалізму, у яких тісно такому

Володимир Стадниченко

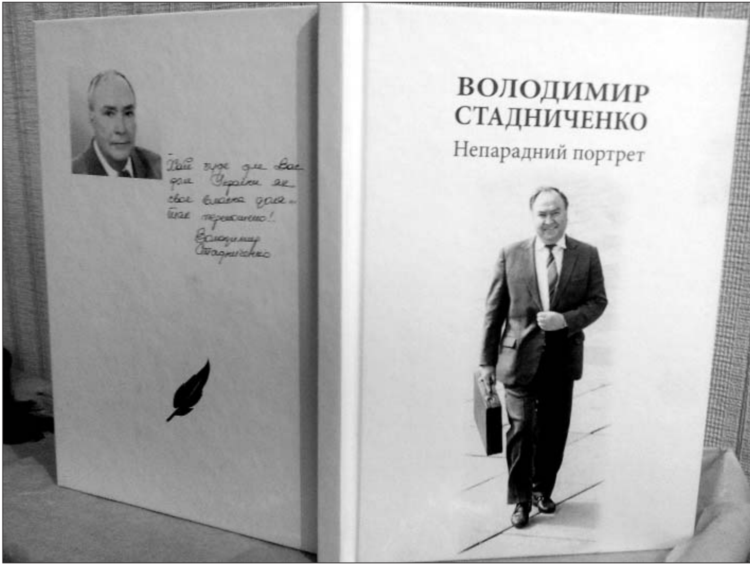
УЧИТЕЛЬ ЖИТТЯ

Сковорода як гасло часу

велету. Тож, сказавши «а», він ще більше заглибився в сутність праць Сковороди, аби вивищити на повний зріст істини життя і щастя в розумінні мудреця.

Те заглиблення гуртувало однодумців на шляху до великого проекту «Григорій Сковорода-300», ініціатором і найпотужнішим генератором якого став В. Стадниченко. І показав приклад іншим книгою «Садівник щастя. Сковорода як дзеркало України» — першим виданням у рамках згаданого проекту. Виклавши в ньому спогади інших сковородинознавців, автору вдалося спроектувати творчу спадщину Григорія Савича на наш час, на прямий дотик його вчення та моральних приписів до тривожних викликів XXI століття. Звідси несучий стрижень книги — органічне поєднання сковородинівської науки про щастя людини, природженість її до праці на землі з глобальною вимогою сьогодення — сталим (гармонійним) розвитком суспільства.

Зазначені проекції значно поглиблені в книзі «Учитель життя». Вона, за свідченням фахівців, набагато повніше розкриває образ мислителя, доповнюючи його новими, несподіваними гранями. Насамперед, детальним розкриттям його концепції

«філософії щастя», сміливим проникненням у таїну побудови Всесвіту. І, нарешті, в книзі простежується шлях Сковороди до істини, до Вищого розуму, його очікування і формування нової, істинної людини.

Володимир Стадниченко зібрав на підтвердження цього ще й свідчення-дослідження понад двох десятків інших вдумливих сковородинознавців, які в світлі нового часу — у незалежній Україні, в розкутості від імперських та більшовицьких догм — розкривають образ Мислителя та його спадщину, що надто актуальні в осмисленні та запереченні нашого каламутного сьогодення, в якому багато хто шукає щастя в нагромадженні статків, а не в духовній сродності з природою.

Вихід у світ «Учителя життя» став і певним підсумком Сковородіани В. Стадниченка до його 80-річчя. Підсумком вагомим та авторитетним, що й спонукало послідовників-сковородинознавців і колег-журналістів сказати добре, тепле слово про творчий неспокій цього невтомного автора досліджень не лише на сковородинівську тему. Вони сказали його у щойно виданій книзі «Володимир Стадниченко. Непарадний портрет», що з'явилася друком, як і «Учитель життя», у видавництві «Успіх і кар'єра».

Колеги не могли цього не зробити. Бо маємо неординарний випадок у вітчизняній журналістиці: газетяр, який доріс до високих державних посад (головний редактор, міністр, голова...), ще 1976 року однією з перших своїх книжок «Шукаю себе» засвідчив: посади чиновника скороминущі, не в них сенс життя. Тож знайшов себе в дослідженні та донесенні до сучасників істин життя і щастя Г. С. Сковороди. Які і сам сповідує.

Микола МАХІНЧУК,
для «Голосу України».

СПОРТ

Балтійська звитяга українця

Шахи. Юрмала (Латвія). Меморіал восьмого чемпіона світу Михайла Таля. В рапід-турнірі «А» участь брали 132 спортсмени, котрі представляли 19 національних федерацій.

Відмінно провів престижні змагання івано-франківський гросмейстер Володимир Онищук. Без жодної поразки, набравши 9 очок в 11 турах (7 перемог і 4 нічиї), він на півочка випередив Артура Нейкшанса (Латвія), Ріната Джумбаєва (Казахстан) і Бенджаміна Бока (Нідерланди).

Результати повторних матчів

Футбол. Ліга Європи. 1/8 фіналу. Матчі у відповідь. 16 березня. «Генк» (Бельгія) — «Гент» (Бельгія). 1:1 (перший матч — 5:2). «Краснодар» (РФ) — «Сельта» (Іспанія). 0:2 (1:2). «Манчестер Юнайтед» (Англія) — «Ростов» (РФ). 1:0 (1:1). «Боруссія» (Німеччина, Менгенгладбаг) — «Шальке-04» (Німеччина). 2:2 (1:1). «Аякс» (Нідерланди) — «Копенгаген» (Данія). 2:0 (1:2). «Рома» (Італія) — «Ліон» (Франція). 2:1 (2:4). «Андерлехт» (Бельгія) — АПОЕЛ (Кіпр). 1:0 (1:0).

Пари визначено

Ньон (Швейцарія). Учора тут відбулося жеребкування чвертьфінальних пар європейських клубних футбольних турнірів.

Ліга чемпіонів (матчі відбудуться 11/12 і 18/19 квітня).

«Атлетіко» (Іспанія, Мадрид) — «Лестер Сіті» (Англія), «Боруссія» (Німеччина, Дортмунд) — «Монако» (Франція), «Баварія» (Німеччина, Мюнхен) — «Реал» (Іспанія, Мадрид), «Ювентус» (Італія, Турин) — «Барселона» (Іспанія).

Ліга Європи (13 і 20 квітня).

«Андерлехт» — «Манчестер Юнайтед», «Сельта» — «Генк», «Аякс» — «Шальке-04», «Бешикташ» — «Ліон».

Дату фіналу змінено

Зінено дату проведення вирішального поєдинку за Кубок України. Таку пропозицію на виконкомі ФФУ, враховуючи інтереси національної команди, висунув голова комітету збірних Мирон Маркевич. І вона отримала підтримку.

Отже, фінал відбудеться в Харкові не 4 червня, як було заплановано спочатку, а 17 травня. Нагадаємо, збірна України 11 червня проведе матч проти команди Фінляндії в рамках відбору на чемпіонат світу-2018.

***

Виконком національної федерації затвердив 53-річного Олега Протасова (знаменитого в минулому нападника «Дніпра» і київського «Динамо») на посаді технічного директора ФФУ.

Варіант журналістів

Що ближче 24 березня, то більше уваги хорватські ЗМІ приділяють майбутньому поєдинку їхньої національної команди зі збірною України у відборі до ЧС-2018. Зрозуміло, що стартовий склад наставник хорватів Анте Чачич назве в день зустрічі. А от журналісти вже поквапилися назвати свій варіант:

Даніель Субашич («Монако», Франція), Шиме Версалько («Атлетіко», Іспанія, Мадрид), Домагой Віда («Динамо», Україна, Київ), Ведран Чорлука («Локомотив», РФ, Москва), Йосип Пиварич («Динамо», Загреб), Мілан Бадель («Фіорентіна», Італія, Флоренція), Лука Модрич («Реал», Іспанія, Мадрид), Марцело Брозович («Інтер», Італія, Мілан), Іван Ракитич («Барселона», Іспанія), Маріо Манджукич («Ювентус», Італія, Турин), Нікола Калинич («Фіорентіна»).

«Донбас» збільшив перевагу

Хокей. Чемпіонат УХЛ. Плей-оф. Півфінал. Четвертий матч. 16 березня.

«Кривбас» (Кривий Ріг) — «Донбас» (Донецьк). 0:3 (0:0, 0:2, 0:1). Рахунок у серії — 1:3.

Наступний матч відбудеться на Льодовій арені «Альтаїр» завтра. Початок зустрічі о 17:00.

Над номером працювали: Ліна КУЩ, Тетяна УВЄРОВА, Анна ЛУКАНСЬКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2017 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 22 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 18 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 55 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua
Зам. 53152
Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 449-72-53;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama1@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua

